Περιοδος 2η,
Νο 19 Μαης '93
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδιδεται απο την Ομαδα «Εργατικη Δημοκρατια»

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ 61

ΛΙΤΟΤΗΤΑ ΑΝΕΡΓΙΑ ΣΩΒΙΝΙΣΜΟΣ ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ

ΝΑ ΦΡΑΞΟΥΜΕ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΣΤΟΥΣ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΙΕΣ

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΛΗΨΗ ΤΩΝ 62

ΝΑ ΜΗΝ ΠΕΡΑΣΕΙ Η ΔΙΚΑΙΩΣΗ ΤΟΥ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΟΣ

Η κυβερνηση του Συναγερμου προκαλωντας με τον πιο καταφορο τροπο τα δημοκρατικα αισθηματα της συντριπτικης πλειοψηφειας του κοσμου αποφασισε την επαναπροσληψη στην δημοσια υπηρεσια των 62 πραξικοπηματιων που απολυθηκαν απο την κυβερνηση Κυπριανου το 1980.

Η προθεση της για κατι τετοιο ηταν γνωστη απο καιρο αλλα οι περισσοτεροι δεν περιμεναν οτι θα τολμουσε να το κανει και μαλιστα με τον τροπο που το εκανε. Την στιγμη δηλαδη που το θεμα συζητιοταν στη βουλη και η πλειοψηφια των κομματων ΑΚΕΛ, ΕΔΕΚ, ΑΔΗΣΟΚ, ακομα και ΔΗΚΟ ειχαν εκφρασει ανοιχτα την αντιθεση τους. Μαλιστα οι 5 υπουργοι του ΔΗΚΟ που συμμετεχουν στην κυβερνηση αρνηθηκαν να υποστηριξουν την προταση του Συναγερμου.

ΔΙΚΑΙΩΣΗ ΤΟΥ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΟΣ

Ο Κληριδης που κερδισε τις εκλογες στηριγμενος στο δεκανικι των απορριπτικων σωβινιστων και στους πραξικοπηματιες και εοκαβηταζηδες, σημερα «εξοφλα το γραμματιο της προς την ΕΟΚΑ Β'» οπως πολυ σωστα εγραφε η «Χαραυγη» σε πρωτοσελιδο τιτλο της την επομενη μερα.

Με αυτη την αποφαση ο Συναγερμος θελει ακομα να απαλλαγει απο την κληρονομια του πραξικοπηματος. Αφου δεν μπορει να ξεφορτωθει τους πραξικοπηματιες και τους εοκαβητατζηδες τοτε θα ξεφορτωθει το πραξικοπημα για να τους «εξαγνισει».

Αυτη η προσπαθεια αρχισε απο πολυ νωρις. Ο Ματσης χαρακτηρισε τους 61 σαν «τα μεγαλητερα θυματα αυτης της τραγωδιας οπως εξελιχτηκε». Ο Αναστασιαδης ηδη δηλωσε οτι στο παρελθον υπηρξε «βια και αντιβια» αφηνοντας το υπονοουμενο οτι η δραση των εοκαβητατζηδων μπορει να ηταν και δικαιολογημενη εξαιτιας της βιας απο τον Μακαριο εναντιον τους.

Η επαναπροσληψη των 62 σημερα ερχεται να ολοκληρωσει αυτη τη πορεια δικαιωσης του πραξικοπηματος. Δεν ειναι τυχαιο που η «Μαχη» του οχταημερου «προεδρου» του πραξικοπηματος, του Σαμψων, βγηκε με πρωτοσελιδο τιτλο ενα τεραστιο «Δικαιωθηκαν».

Το μονο βεβαια που δικαιωνεται ειναι το περιεχομενο της προεκλογικης μας αφισας που καλουσε για «μαυρο στο Κληριδη - να φραξουμε το δρομο στους πραξικοπηματιες και τους φασιστες». Απο την πρωτη μερα της εκλογης του Κληριδη εχει ανεβει η αυτοπεποιθηση των φασιστων και πραξικοπηματιων και οι αγκυλωτοι σταυροι μαζι με συνθηματα υπερ της ΕΟΚΑ β' βρωμιζουν τα σχολεια και τα γηπεδα.

ΣΤΡΩΝΕΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΝΕΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ

Ο προκλητικος τροπος με τον οποιο πηρε την αποφαση για αποκατασταση των 62 δειχνει οτι η κυβερνηση θελει να δοκιμασει την διαθεση αντιστασης της εργατικης ταξης και των οργανωσεων της. Ριχνει το γαντι στην αριστερα και την προκαλει. Την ιδια στιγμη που αποκαθηστουσε τους 62 πραξικοπηματιες, ταχα γιατι δεν περασαν απο δικη, συλλαβανε και τραβουσε στα δικαστηρια τον ελληνα δημοσιογραφο Σ. Καρατζαφερη (που μεχρι πριν λιγο δουλευε για την Χαραυγη) και που στη πραγματικοτητα διωκεται απο την ελληνικη κυβερνηση γιατι εκανε κριτικη στη πολιτικη της.

Αν καταφερει να περασει αυτην την αποφαση της για τους 62 χωρις αντισταση και κοστος τοτε θα ανοιξει ο δρομος για νεες επιθεσεις εναντια στα δημοκρατικα δικαιωματα και τις καταχτησεις της εργατικης ταξης. Θα νοιωθει ανετα ωστε να βαλει χερι στην ΑΤΑ, να αυξησει το ΦΠΑ, να προχωρησει σε ιδιοτικωποιησεις και απολυσεις και να απαγορευσει και αυτο το δικαιωμα της απεργιας σε δημοσιους και ημικρατικους τομεις, οπως θελει απο καιρο ο ΟΕΒ.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Πρεπει να της αντισταθουμε. Η διαθεση μεσα στους εργαζομενους υπαρχει. Η κινητοποιηση που εγινε εξω απο την βουλη την ωρα που συζητουσε το θεμα των 62 παρα το οτι δεν προπαγανδιστηκε καθολου ειχε αρκετη συμμετοχη και δυναμικοτητα. Τα δημοκρατικα και αντιπραξικοπηματικα αισθηματα του κοσμου ειναι πολυ εντονα. Ειναι σιγουρο οτι αν γινοταν σοβαρη κινητοποιηση, ενημερωση και προπαγανδιση, θα μαζευονταν πολυ περισσοτερος κοσμος εξω απο την βουλη.

Η αποφαση της ΠΕΟ για σταση εργασιας ειναι σιγουρα θετικη αλλα η μιση ωρα που ωρισε για την σταση δεν δινει τη δυνατοτητα να φανει η αγανακτηση του κοσμου. Στις περισσοτερες δουλειες ουτε που θα το προσεξει κανεις οτι εγινε σταση, αφου καποιος κοσμος θα δουλευει μια και η ΣΕΚ, θα σαμποταρει την απεργια.

Το συλλαλητηριο που καλεστηκε για την Πεμπτη 29 Απριλη ειναι μια σωστη επιλογη. Σιγουρα θα ειχε μεγαλητερη επιτυχια ομως αν συνδιαζονταν με μια 24ωρη απεργια ή εστω και με μια πολυωρη σταση εργασιας γιατι θα εδινε την ευκαιρια σε πολυ περισσοτερο κοσμο να παρει μερος. Θα μπορουσε να δωσει την ευκαιρια να εκφραστει η αγανακτηση των εργαζομενων οχι μονο για την αποφαση της κυβερνησης να αποκαταστησει τους 62 πραξικοπηματιες αλλα και συνολικοτερα για την πολιτικη λιτοτητας και σωβινισμου που ακολουθα.

Παρολα αυτα η Πεμπτη μπορει να γινει η αρχη ενος αντιπραξικοπηματικου αντιφασιστικου κινηματος, ενος δημοκρατικου μετωπου που να κανει την αποφαση για επαναπροσληψη των 62 να γινει μπουμεραγκ για το Συναγερμο. Που να κανει την κυβερνηση του Κληριδη να καταπιει την αποφαση της και να μην προχωρησει στην αποκατασταση των 62. Μια αρχη που θα μπορουσε να βρει την συνεχεια της στις πρωτομαγιατικες εκδηλωσεις που ακολουθουν, και να κορυφωθει με Παγκυπριο αντιφασιστικο συλλαλητηριο, συναυλιες, συζητησεις και αλλα στις 15 του Ιουλη, επετειο του πραξικοπηματος.

Για να μπορεσει ομως να εχει συνεχεια και προοπτικη αυτο το κινημα, για να μπορεσει πραγματικα να φραξει τον δρομο στους φασιστες και την κυβερνητικη πολιτικη λιτοτητας και σωβινισμου χρειαζεται να χτιστει ενα ενιαιο μετωπο που να δινει απαντηση σε καθε επιθεση και προκληση της κυβερνησης και των σωβινιστων. Στις σωβινιστικες τους γιορτες και μνημοσυνα να απαντα με εκδηλωσεις επαναπροσεγγισης. Στα σωβινιστικα τους συμβολα να προβαλει τα διεθνιστικα συμβολα. Στις ελληνικες σημαιες τους να προβαλει τα κοκκινα λαβαρα του εργατικου διεθνισμου. Οσοι θελουν να δωσουν μια τετοια απαντηση στο Συναγερμο πρεπει να ειναι, τη Πεμπτη το βραδυ στη Πλατεια Ελευθεριας, και το Σαβατο εξω απο την ΠΕΟ για μια μαζικη και δυναμικη Πρωτομαγιατικη πορεια.

Ντ. Α.

ΠΕΣΤΟΥΣ ΚΙ ΑΛΛΑ ΔΗΜΗΤΡΗ

Στην τηλεοπτικη εκπομπη του «Λογου» που κανει ο ελληνας δημοσιογραφος Παναγιωτοπουλος εγινε συζητηση μεταξυ αρχηγων κομματων για την προσπαθεια της κυβερνησης να προσλαβει τους 62. Στην εκπομπη ο Δ. Χριστοφιας, εκανε σε αυτο το θεμα, μια πολυ καλη εμφανιση που σιγουρα θα ενθουσιασε τον καθε αγωνιστη της αριστερας.

Σε ερωτηση του δημοσιογραφου: «κυριε Χριστοφια τι απαντατε σε οσους σας κατηγορουν οτι η απεργια της Τριτης ειναι πολιτικη απεργια;» Ο Χριστοφιας τοτε με το πιο φυσικο υφος του κοσμου του απαντησε: «Ε, και!!». Οταν μαλιστα ο δημοσιογραφος επεμενε: «μα δεν μας εχετε συνηθισει κυριε Χριστοφια σε τετοιες απεργιες», ο Χριστοφιας τον αποστομωσε: «Γιατι στη Κυπρο μονο πραξικοπηματα επιτρεπονται, δεν επιτρεπονται και πολιτικες απεργιες;»

Μπραβο Δημητρη, του χρειαζονταν και του Παναγιωτοπουλου και του Γιαννακη του Ματση που καθονταν απο διπλα. Τετοιες απαντησεις χρειαζεται ο συναγερμος και η κυβερνηση του, και οχι τα «αγαπητε Γιαννακη» και ευγενιες. Οταν αυτοι μας βαρουν πρεπει να τους βαραμε πισω. Ελπιζουμε αυτη η σταση να μην ειναι ενα φωτεινο διαλλειμα και να συνεχισει και σε αλλα θεματα.

ΤΟ ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗΣ ΤΗΣ ΕΔΟΝ

ΕΝΙΑΙΟ ΜΕΤΩΠΟ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΣΩΒΙΝΙΣΜΟ

Το δεκαημερο επαναπροσεγγισης που οργανωσε η ΕΔΟΝ απο τις 2 μεχρι τις 12 Απριλη δεχτηκε αγρια επιθεση απο τον δεξιο τυπο και τους σωβινιστες. Η «Μαχη», η «Σημερινη», η «Αληθεια» και το ραδιο Πρωτο δεν σταματησαν ουτε για μια μερα να χυνουν το σωβινιστικο τους φαρμακι και να βριζουν την επαναπροσεγγιση και την ΕΔΟΝ που οργανωνε το δεκαημερο.

Η λυσσα με την οποια πολεμησαν το δεκαημερο και την επαναπροσεγγιση δειχνουν και την μεγαλη σημασια που εχουν τετοιες εκδηλωσεις. Η εξαγγελια του δεκαημερου αμεσως μετα την επετειο της ΕΟΚΑ την 1η του Απριλη και τα σωβινιστικα πανηγυρια που την συνοδευσαν θα μπορουσε να ειναι μια καλη απαντηση στις σωβινιστικες προκλησεις και την φασιστικη απειλη. Το δεκαημερο θα μπορουσε να γινει μια ευκαιρια για να εκφραστει η αγανακτηση εναντια στην σωβινιστικη κυβερνηση της δεξιας, και τους διαφορους Σαμψων και αλλους εοκαβητατζηδες και φασιστες που την στηριζουν και να δωσει το μυνημα οτι η αριστερα και το εργατικο κινημα οχι μονο μπορουν, αλλα και θελουν, να παλεψουν εναντια στη δεξια.

Γι αυτο ηταν πολυ σημαντικο να ενισχυθουν και να εχουν επιτυχια οι εκδηλωσεις του δεκαημερου επαναπροσεγγισης. Η Εργατικη Δημοκρατια που ειδε απο την αρχη την μεγαλη σημασια αυτης της πρωτοβουλιας, την υποστηριξε με ολες της τες δυναμεις. Παρα τις οποιες αντιρρησεις ειχε για τον τροπο που οργανωθηκε, (πολυδιασπαση των εκδηλωσεων με ταυτοχρονες εδκδηλωσεις, ακαταλληλες ωρες) και την προσπαθεια να του δωθει αντικατοχικο περιεχομενο, το υποστηριξε με ολες της τες δυναμεις προσπαθωντας να επιρεασει και τον χαρακτηρα του. Κυκλοφορησε αφισσα που καλουσε για μαζικη συμμετοχη στις εκδηλωσεις του δεκαημερου με συνθημα «ελληνες και τουρκοι εργατες ενωμενοι». Συμμετειχε μαζικα στις περισσοτερες εκδηλωσεις που εγιναν στις διαφορες πολεις.

Το δεκαημερο κορυφωθηκε με πορεια που εγινε απο την Λευκωσια στο Δαλι με ευκαιρια το μνημοσυνο των Καβαζογλου - Μισιαουλη. Η πορεια που καλυψε αποσταση 18 χιλιομετρων ξεκινησε στις 6:30 το πρωι για να φτασει κοντα στο μεσημερι στο τερμα που ηταν το τουρκικο νεκροταφειο στο Δαλι για το μνημοσυνο του Καβαζογλου. Με κεντρικο συνθημα «οχι στο σοβινισμο» η πορεια περασε μεσα απο τα χωρια της περιοχης. Παρα τα αντικατοχικα συνθηματα που ακουστηκαν στην πορεια η εκδηλωση κρατησε τον χαρακτηρα της σαν αντισωβινιστικη πορεια επαναπροσεγγισης και το συνθημα «ελληνες και τουρκοι εργατες ενωμενοι» αγκαλιαστηκε απο αρκετο κοσμο.

Δυστηχως εκτος απο την Εργατικη Δημοκρατια καμια αλλη οργανωση ή κομμα δεν αγγαλιασε την πρωτοβουλια της ΕΔΟΝ, η οποια στη πραγματικοτητα θαφτηκε ή περασε στα ψιλα των μεσων μαζικης ενημερωσης, εκτος απο αυτα που το πολεμουσαν. Η ιδια η «Χαραυγη» του εδωσε ελαχιστη προβολη. Προβληματα αντιμετωπισε το δεκαημερο και απο ελλειψη συντονισμου με σχετικες εκδηλωσεις του ΑΚΕΛ. Η εκδηλωση για παραδειγμα που καλεσε το ΑΚΕΛ στη μνημη των Καβαζογλου Μισιαουλη αντι το Σαββατο στην Λευκωσια θα μπορουσε να γινει την Κυριακη στο Δαλι οπου θα κατεληγε

η πορεια της ΕΔΟΝ, κατι που θα κορυφωνε με τον καλητερο τροπο τις εκδηλωσεις του δεκαημερου.

Παρολα αυτα οι εκδηλωσεις για το δεκαημερο επαναπροσεγγισης της ΕΔΟΝ ειχαν σημαντικη επιτυχια και εδειξαν πως η επαναπροσεγγιση μπορει να γινει σημερα το καλητερο οπλο εναντια στον σοβινισμο, οτι μπορει να γινει το αναχωμα που θα φραξει τον δρομο στους επιδοξους φασιστες. Η λυσσα με την οποια πολεμηθηκε απο τις σωβινιστικες εφημεριδες, ιδιαιτερα την «Μαχη» του φασιστα και τουρκοφαγου Σαμψων και το ραδιο Πρωτο ειναι η καλητερη αποδειξη γι αυτο.

Οι εκδηλωσεις για το δεκαημερο εδειξαν και κατι αλλο πολυ σημαντικο. Οτι σημερα εκτος απο την αναγκη για την δημιουργια ενος ενιαιου μετωπου εναντια στο σοβινισμο και την φασιστικη απειλη υπαρχει και η δυνατοτητα για το χτίσιμο του.

Ντ.Α.

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

ΝΑ ΑΠΑΝΤΗΣΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΛΙΤΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΒΙΝΙΣΜΟΥ

Τα «δειγματα γραφης» που περιμενε η αριστερα μετα την εκλογη της κυβερνησης του Συναγερμου, ηρθαν πολυ γρηγορα. Η κυβερνηση Κληριδη εδειξε οτι δεν εχει καμμια διαθεση για «εθνικη ενοτητα» και «συναινεση» στο στυλ της διακυβερνησης Βασιλειου. Αντιθετα η ταχυτητα με την οποια ο Κληριδης κυρηξε φανερο και ανοιχτο πολεμο εναντια στον οποιοδηποτε πολιτικο του αντιπαλο, αλλα πρωτα και κυρια εναντιον της αριστερας, ειναι καταπληκτικη.

Ο πολεμος γινεται σε ολα τα επιπεδα. Οι προτροπες απο φυλλαδες που υποστηριζουν τον ΔΗΣΥ για να «καθαρισει ο σταυλος του Αυγιου» και οι μεταθεσεις στην δημοσια υπηρεσια, την αστυνομια και τους ημικρατικους, ειναι μια πλευρα του.

Αλλη, πολυ πιο σημαντικη, πλευρα του ειναι η ιδεολογικη επιθεση, η επισημη υιοθετηση και προωθηση του χειροτερου σωβινισμου. Μια σταση που ενθαρρυνε ακροδεξιους και φασιστες στο σημειο οι ναζιστικοι αγκυλωτοι σταυροι να εμφανιζονται πια οχι μονο στα σχολεια και στα γηπεδα αλλα και σε τοιχους χωριων.

Η αποκατασταση των «61» ειναι το αποκορυφωμα : την ιδια περιοδο που συλλαμβανεται εκδικητικα ο Καρατζαφερης για να εκδοθει στην Ελλαδα, η κυβερνηση επιβραβευει με τον πιο προκλητικο τροπο τους πραξικοπηματιες. Οι προεκλογικες υποσχεσεις για δημοκρατικη διακυβερνηση εχουν πεταχθει ολες στα σκουπιδια, και εχει φανει το ασχημο προσωπο μιας αυταρχικης δεξιας κυβερνησης που εχει σαν κυριο στοχο της να ριξει το ηθικο, να αποδυναμωσει και να διαλυσει την αριστερα, και να αποκαταστησει, να δικαιωσει τα πιο αντιδραστικα στοιχεια και την πιο δεξια πολιτικη στην κοινωνια.

Οπως εχει παρατηρησει η Χαραυγη, το ΔΗΣΥ μοιαζει να μην καταλαβε οτι τελειωσε η προεκλογικη περιοδος.

Ο ογκος και ο παλμος της συγκεντρωσης διαμαρτυριας εξω απο την Βουλη εδειξε τον θυμο του κοσμου για την προσπαθεια της κυβερνησης να δικαιωσει το πραξικοπημα

ΑΔΥΝΑΤΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Στην πραγματικοτητα αυτη η συνεχιση της οξυτητας της προεκλογικης περιοδου μετα τις εκλογες, αυτη η προκλητικη επιθετικοτητα, δειχνει οχι την δυναμη, αλλα την αδυναμια της κυβερνησης.

Δειχνει την αδυναμια του «ενδοτικου» ΔΗΣΥ που η «λαϊκη εντολη» του δεν ξεπερνα τις χιλιες ψηφους και ειναι αναγκασμενος να στηριζεται απο την μια στο απορριπτικο ΔΗΚΟ και απο την αλλη στους εοκαβητατζηδες.

Αλλα πολυ παραπανω, αυτη η επιθεση οφειλεται στα προβληματα ενος κομματος που τοσα χρονια υποσχονταν στην μαζα των εργατων και ϋπαλληλων οπαδων του λαγους με πετραχειλια οταν θα ερχονταν στην εξουσια. Ομως τωρα που «επιτελους» πηρε την εξουσια, η οικονομια της νοτιας Κυπρου βρισκεται στο ελεος της χειροτερης απο το τελος του Β' Παγκοσμιου Πολεμου διεθνους οικονομικης κρισης. Δυο απο τα σπουδαιοτερα στηριγματα της καπιταλιστικης οικονομιας, ο τουρισμος και η ενδυση-υποδηση χτυπιουνται απο την υποτιμηση της στερλινας, και γενικοτερα απο τα οικονομικα προβληματα που αντιμετωπιζει το ιδιο το «ιδανικο» της συγκυβερνησης ΔΗΣΥ-ΔΗΚΟ, η Ευρωπαϊκη Κοινοτητα. Την ιδια στιγμη, οι αναγκες για την αρχουσα ταξη της «μικρης Κυπρου» να ξοδευει τεραστια ποσα για τους εξοπλισμους ειναι μεγαλυτερες απο ποτε, μεσα στο γενικο πολεμικο κλιμα που επικρατει στην περιοχη.

Πρεπει λοιπον να πεσουν αγρια χτυπηματα εναντια σε ολοκληρη την εργατικη ταξη.

Αντιθετα ομως με οτι συμβαινει στην «κυριως» πολιτικη, για την ωρα τα οικονομικα χτυπηματα βρισκονται ακομα στο σταδιο των απειλων, οσο τρομακτικες και αν ειναι αυτες. Και αυτο οχι επειδη δεν προλαβε ακομα να «μελετησει» ο υπουργος οικονομικων τι ακριβως θα κανει. Ο βασικος λογος ειναι οτι ξερουν απο τις εργατικες αντιδρασεις και κινητοποιησεις των τελευταιων λιγων χρονων, πως αν επιχειρησουν **τωρα** μια κατα μετωπο επιθεση εναντια στην εργατικη ταξη θα σπασουν τα μουτρα τους. Η δηθεν «φιλεργατικη» συμπεριφορα του Υπουργου Εργασιας στην τελευταια κριση στα ξενοδοχεια δεν δειχνει τιποτα αλλο απο το οτι συνειδητοποιει πολυ καλα αυτο το γεγονος.

ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ

Για αυτο η αστικη ταξη και η κυβερνηση θεωρουν οτι ο εθνικισμος και η «ελληνοκεντρικη» δημαγωγια ειναι απαραιτητη για τον αποπροσανατολισμο της εργατικης ταξης, παρολο που τους ενοχλει σαν «ενδοτικους». Για αυτο θεωρουν ακομα οτι στην περιοδο που ερχεται δεν μπορουν να ανεχθουν καμμια αντιπολιτευση, ουτε καν την «δημιουργικη» που υποσχονταν και εδειχνε ετοιμο να κανει το ΑΚΕΛ, γιατι μπορει να ξεχειλισει σε ανεξελεγκτη εργατικη αντισταση στην λιτοτητα.

Για αυτο και η σκανδαλωδης δικαιωση των πραξικοπηματιων ειναι μια «εξοφληση γραμματιου» προς την ΕΟΚΑ Β', οπως την χαρακτηρισε η Χαραυγη, αλλα δεν ειναι μονο αυτο. Ειναι, οπως εδειξε και ο προκλητικος τροπος με τον οποιο εριξε το γαντι ο ΔΗΣΥ, κυρια το σημαντικοτερο βημα που εχει κανει ως τωρα η κυβερνηση στην προετοιμασια του εδαφους για τον πραγματικο στοχο: τον εξευτελισμο και το ριξιμο της αυτοπεποιθησης της αριστερας, κυρια των αριστερων εργατων, αυτων που μπορουν να αντιδρασουν στην λιτοτητα και να παρασυρουν μαζι τους και την εργατικη βαση του ΔΗΣΥ.

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

Η καλυτερη, η μονη αμυνα σε αυτη την επιθεση ειναι η αντεπιθεση. Για καθε δημοκρατη, αλλα κυρια για καθε αριστερο εργαζομενο, αυτη ειναι η ωρα του ενωμενου αγωνα.

Η ιδια η πανικοβλητη βιασυνη με την οποια χτυπα η κυβερνηση, διακινδυνευοντας ακομα και την συνεργασια της με το ΔΗΚΟ, την κανει και ποιο ευαλωτη.

Την Δευτερα 26 Μαρτη ο Χριστοφιας στην συζητηση των αρχηγων των κομματων στον Λογο, παρατησε τις ευγενειες δειχνοντας ποσα επιχειρηματα μπορει να εχει η αριστερα. Ο θυμος και η αγανακτηση ειναι εδω, σε μεγαλα κομματια της εργατικης ταξης. Το συλλαλητηριο της Πεμπτης 29 Απριλη εναντια στην δικαιωση των πραξικοπηματιων και του πραξικοπηματος μπορει και πρεπει να γινει η αρχη μιας αγωνιστικης απαντησης στην κυβερνηση.

Πρεπει να κανουμε την κυβερνηση να ανακαλεσει την αποφαση της. Οχι μονο για να μη δικαιωθει το πραξικοπημα. Οχι μονο για να απομακρυνουμε τον κινδυνο νεων πραξικοπηματων. Οχι μονο για να ριξουμε την αυτοπεποιθηση αυτων που θαθελαν και προσπαθουν να ξεκινησουν και εδω ενα φασιστικο κινημα. Αλλα και για να σπασουμε τον τσαμπουκα αυτης της κυβερνησης της λιτοτητας, της ανεργιας και του σωβινισμου.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ: £3000

Παρτυ οικονομικης ενισχυσης την Παρασκευη 7 Μαη στην αυλη της Λαϊκης Σκηνης ωρα 8:00 μμ Ελατε για φαϊ, καλη μουσικη και κουβεντα

Η Εργατικη Δημοκρατια μεσα στους τελευταιους μηνες εχει δωσει πολλες φορες την κοντρα με τον Συναγερμο. Παλεψε με ολες της τες δυναμεις για να μην εκλεγει, και για να φραξουμε τον δρομο στους πραξικοπηματιες και τους φασιστες. Γι΄αυτη της τη δραση αντιμετωπισε τις απειλες και τις επιθεσεις του Συναγερμου και των τραπουκων του.

Συνεχισε αυτη τη μαχη και μετα τις εκλογες. Οταν ολοι περιμεναν, απαιτουσαν, μετα τη νικη Κληριδη απο την αριστερα να παγωσει, κυκλοφορησε αφισσα που καλουσε σε «παλη εναντια στη δεξια, παλη για τον σοσιαλισμο».

Πηρε δυναμικα μερος στις εκδηλωσεις επαναπροσεγγισης που οργανωσε η ΕΔΟΝ, και εβγαλε επαναπροσεγγιστικη αφισσα με συνθημα «ελληνες και τουρκοι εργατες ενωμενοι».

Τωρα δινει την μαχη μαζι με την υπολοιπη αριστερα εναντια στην αποφαση της κυβερνησης να δικαιωσει το πραξικοπημα προσλαμβανοντας στη δημοσια υπηρεσια 62 απολυμενους πραξικοπηματιες. Πρωτοστατησε στη κινητοποιηση εξω απο την Βουλη γι' αυτο το θεμα και δινει ολες της τες δυναμεις για την επιτυχια του συλλαλητηριου και των πρωτομαγιατικων εκδηλωσεων.

Για να μπορει να δινει αυτη τη μαχη, χρειαζεται εφημεριδα, αφισσες, πικετς, πανώ, φυλλαδια και πολλα αλλα. Ολα αυτα απαιτουν λεφτα. Η Εργατικη Δημοκρατια στηριζεται αποκλειστικα στις εισφορες των μελων, υποστηριχτων και των αγωνιστων της εργατικης ταξης και της αριστερας.

Σε αυτους καταφευγει και τωρα με μια νεα εκστρατεια οικονομικης ενισχυσης με στοχο 3000 λιρες. Αυτο θα της επιτρεψει να εχει μια καλητερη παρουσια στο χωρο και να δινει τη μαχη με καλητερους ορους. Η περιοδος που ερχεται θα ειναι μια περιοδος επιθεσεων της δεξιας κυβερνησης Κληριδη. Η Εργατικη Δημοκρατια θα ειναι εκει μαζι με τους αγωνιστες της εργατικης ταξης που θελουν να αντισταθουν στην κυβερνηση της λιτοτητας και του σωβινισμου.

Μπορειτε να ενισχυσετε την Εργατικη Δημοκρατια, δινοντας την εισφορα σας στους συντροφους που πουλουν την εφημεριδα, παιρνοντας κουπονια οικονομικης ενισχυσης, παιρνοντας μερος σε καποιο απο τα παρτυ που θα διοργανωσει. Πιστευουμε οτι οπως και στην προηγουμενη οικονομικη εξορμηση οι συντροφοι και φιλοι θα ανταποκριθουν ωστε να καλυψουμε το στοχο μας μεχρι το τελος του χρονου.

■ Ευχαριστουμε την συντροφισσα Θέο και τον συντροφο Μισιελ που ανοιξαν την οικονομικη εξορμηση προσφεροντας γενναιοδωρα 100 λιρες.

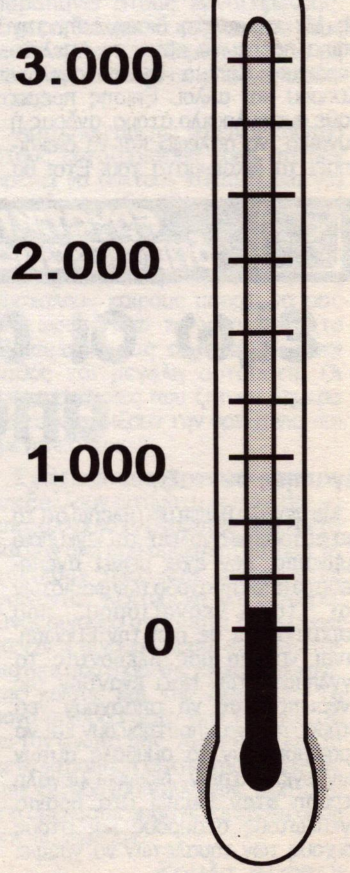

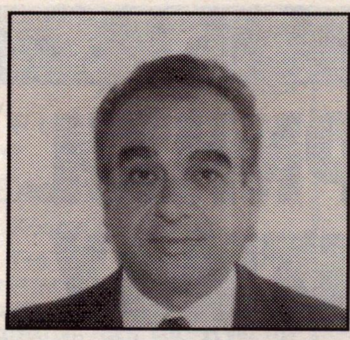

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ Α. ΜΟΔΙΝΟ

ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΩΝ

Στις 22 του Μαρτη το Ευρωπαϊκο Δικαστηριο Ανθρωπινων Δικαιωματων αποφασισε οτι η απαγορευση απο τον Κυπριακο νομο της ομοφυλοφιλης σχεσης σε ιδιωτικο χωρο αναμεσα σε ενηλικες αποτελει καταπατηση των ανθρωπινων δικαιωματων. Για το «εγκλημα» της ομοφυλοφιλης πραξης, μπορει να καταδικαστει κανεις μεχρι 5 χρονια φυλακη!

Απο τους 9 δικαστες του δικαστηριου, μονο ο ελληνοκυπριος δικαστης, ο Γ. Πικης του Ανωτατου Δικαστηριου, διαφωνησε με την αποφαση!

Ο Αλεκος Μοδινος μας μιλησε για την σημασια του αντιδημοκρατικου και αντιδραστικου νομου εναντιον των ομοφυλοφιλων, για την αποφαση του Ευρωπαϊκου Δικαστηριου, για την καταπιεση των ομοφυλοφιλων στην Κυπρο, και τις προοπτικες για το μελλον.

Ε.Δ.: Η κυβερνηση ισχυριστηκε οτι ετσι και αλλοιως ο νομος ειναι «νεκρο γραμμα», και στην πραγματικοτητα δεν υπαρχει καταπιεση των ομοφυλοφιλων. Ειναι αληθεια αυτο;

Μ: Δεν ειναι καθολου ετσι. Παρολο που ο Γενικος Εισαγγελεας της Δημοκρατιας δηλωσε οτι θα σταματα τυχον καταγγελιες, το Δικαστηριο αποφασισε οτι ουτε ο Γενικος Εισαγγελεας δεν μπορει να εμποδισει να γινονται αυτες οι καταγγελιες, με ολες τις συνεπειες που αυτο εχει.

Ομως εγω διερωτουμαι, αφου ο νομος ειναι «νεκρο γραμμα», γιατι ολοι οι Υπουργοι Δικαιοσυνης απο το 1986, που μπηκε το ζητημα, αρνουνται να τον καταργησουν;

Εξαλλου με αυτη την νομοθεσια, τα αρθρα του Ποινικου Κωδικα CAP. 171-173, εχουν παει φυλακη πολλοι μετα την ανεξαρτησια. Εκτος απο την φυλακη, η καταπιεση και η καταδιωξη απο την αστυνομια δεν εχει σταματησει ποτε.

Ε.Δ.: Ποιο ρολο μπορει να παιξει αυτη η αποφαση για να αλλαξει η νομοθεσια στην Κυπρο, αλλα και γενικοτερα για να λυθουν τα προβληματα των ομοφυλοφιλων;

Μ: Πιστευω οτι μετα την αποφαση δεν θα μπορει πια να βρισκει προφασεις η κυβερνηση και να αρνειται να καταργησει αυτη την αντιδημοκρατικη και αδικη νομοθεσια.

Φυσικα η καταργηση της νομοθεσιας ειναι το πρωτο μονο βημα. Εκεινο που χρειαζεται να πετυχουμε ειναι η πραγματικη ισοτητα στην καθημερινη ζωη, και η αλλαγη εκεινης της νοοτροπιας που μας καταπιεζει επειδη ειμαστε ομοφυλοφιλοι.

Ε.Δ.: Πως μπορει να γινει αυτο;

Μ: Με τη σωστη διαφωτιση, την οποια πρεπει να κανει το Απελευθερωτικο Κινημα Ομοφυλοφιλων Κυπρου και αλλοι. Επισης πρεπει καθε ομοφυλοφιλο ατομο, ανδρας ή γυναικα, να παλεψει και να διεκδικησει τα δικαιωματα του. Ετσι θα κερδισει και τον σεβασμο των αλλων και τον ιδιο τον αυτοσεβασμο του. Φυσικα ειναι απαραιτητο αυτη η δουλεια να γινει συλλογικα.

Πιστευω οτι εχουν υποχρεωση να βοηθησουν ολοι οι φορεις. Και ιδιαιτερα οι εργατικες συντεχνιες, επειδη η καταπιεση των ομοφυλοφιλων εργαζομενων στην δουλεια ειναι απο τα μεγαλυτερα προβληματα. Εχουν απολυθει ανδρες και γυναικες επειδη ηταν ομοφυλοφιλοι. Οι ομοφυλοφιλοι πρεπει να βρισκουν καθε υποστηριξη στην οποιαδηποτε προσπαθεια να θυματοποιηθουν απο τον εργοδοτη για τον σεξουαλικο τους προσανατολισμο. Οι συντεχνιες πρεπει να υποστηριζουν την ιση μεταχειρηση των ομοφυλοφιλων εργαζομενων, οπως ειναι αντιθετες σε καθε αλλη διακριση σε βαρος μειονοτητων, των γυναικων κλπ.

Ε.Δ.: Απο την εμπειρια σου, ποσο μεγαλη ειναι η σημασια της κοινωνικης ταξης στην οποια ανηκει ο ομοφυλοφιλος για τις δυσκολιες που αντιμετωπιζει εξαιτιας του σεξουαλικου του προσανατολισμου;

Μ: Η οικονομικη ταξη, η οικονομικη κατασταση παιζει τεραστιο ρολο. Στη συγκρουση ομοφυλοφιλων παιδιων με τους γονεις, εκεινο που μετρα ειναι η αγαπη των γονιων. Συνηθως η συγκρουση στους πλουσιους ειναι πιο βιαιη, επειδη ενδιαφερει τους γονεις το τι θα απογινει η περιουσια, τι θα γινει με το κυρος τους στην κοινωνια κλπ. Στους περισσοτερους φτωχους το προβλημα λυνεται με πολυ πιο ανθρωπινο τροπο.

Τα πραγματα ομως αντιστρεφονται εξω απο την οικογενεια. Ο πλουσιος μπορει να απολαμβανει σχεδον τα παντα σαν ομοφυλοφιλο ατομο, αισθανεται περισσοτερη ασφαλεια εξαιτιας της οικονομικης του ευχερειας και του ειναι πολυ ευκολοτερο να αγνοησει την προκαταληψη της κοινωνιας. Τιποτα απο αυτα δεν ισχυει για τον φτωχο.

Ε.Δ.: Εισαι προεδρος του ΑΚΟΚ. Μπορεις να μας πεις λιγα λογια για την οργανωση αυτη;

Μ: Το Απελευθερωτικο Κινημα Ομοφυλοφιλων Κυπρου (ΑΚΟΚ) ιδρυθηκε στις 10 Δεκεμβρη (που ειναι η Ημερα Ανθρωπινων Δικαιωματων του ΟΗΕ) του 1987. Στοχοι του ειναι η αμεση βοηθεια στον Κυπριο ομοφυλοφιλο, η καταργηση της αντιομοφυλοφιλης νομοθεσιας, και η δημιουργια διαλογου πανω στο θεμα της ομοφυλοφιλιας, ωστε να διαλυθουν οι μυθοι εναντιον των ομοφυλοφιλων, η καθε προκαταληψη εναντιον τους, και να γινει η πληρης ενταξη τους στο κοινωνικο συνολο σαν απο καθε αποψη ισοτιμοι με ολους τους υπολοιπους πολιτες.

Ακομα λειτουργει εδω και πεντε χρονια η «Ομοφυλοφιλη Γραμμη» (02-443346) απο τις 7:30 ως τις 11:00 καθε βραδυ, σχετικα με πληροφοριες και προβληματα για την ομοφυλοφιλια, και απο τις 7:30 ως τις 7:30 το πρωϊ για συμπαρασταση και βοηθεια για οτι εχει σχεση με το AIDS.

Αγγελος Νικολαου

Μολις κυκλοφορησε απο τις εκδοσεις ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

εργατικη δημοκρατια Τ.Κ. 7280 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

εξω οι αγκυλωτοι σταυροι απο τα σχολεια

Αγαπητη συνταξη

Με μεγαλη θλιψη μου βλεπω οτι το πιο «ιστορικο» σχολειο, το Παγκυπριο Γυμνασιο, δεν εχει μεινει ανεπηρεαστο απο την ανοδο των φασιστων και του νεοναζισμου που παρατηρειται σε ολη την Ευρωπη. Ειναι ντροπη μας βλεποντας τα εγκληματα των Ναζι εναντιον της ανθρωποτητας να υπαρχουν νεα ατομα που να υποστηριζουν και να χρησιμοποιουν τα συμβολα αυτων των εγκληματιων. Νοιωθω μεγαλη ντροπη οταν βλεπω στα θρανια αγκυλωτους σταυρους και στους τοιχους των τουαλετων να γραφει συνθηματα οπως «το καλητερο σοπουνι γινεται απο εβραιους και κομουνιστες».

Προσπαθουν να μας πεισουν οτι αυτα δεν τα εννοουν και οτι τα γραφουν για αστειο. Πως μπορω να γραφω, εστω για αστειο για τις εγκληματικες πραξεις και τα φρικιαστικα εγκληματα των ναζιστων; Το προβλημα ομως δεν τελειωνει εδω. Τις τουαλετες επισκεπτονται και καθηγητες που κανουν ελεγχο μηπως βρουν μαθητες που καπνιζουν, αλλα μεχρι τωρα δεν εχουν δειξει καποια ευαισθησια για αυτα τα απαραδεχτα συνθηματα και συμβολα. Αυτα ομως εχει αποδειχτει οτι μπορουν να βλαψουν πολυ περισσοτερο την υγεια μας και το μελλον μας.

Πιστευω οτι χρειαζεται μια απαντηση σε αυτα. Πρεπει να οργανωσουμε μια αντιφασιτικη - αντιναζιστικη πρωτοβουλια και να τα σβησουμε. Πρεπει να τους πολεμησουμε με ολα τα μεσα. Στο σχολειο μου εγω και αλλοι αυτο θελουμε να κανουμε και γι' αυτο αποφασισα να γραψω αυτο το γραμμα στην εφημεριδα σας.

συντροφικα

Michael the Undertaker

ΑΚΟΜΑ ΕΝΑΣ ΦΑΝΤΑΡΟΣ ΘΥΜΑ ΤΟΥ ΣΩΒΙΝΙΣΜΟΥ

Ο φονος του στρατιωτη Θανου Κλεοβουλου εδωσε την ευκαιρια για ενα παραληρημα εθνικιστικης υστεριας στα κρατικα και ιδιωτικα καναλια και τις σωβινιστικες εφημεριδες. Ανοιξαν τις γραμμες και τις στηλες τους για να δωσουν την ευκαιρια στο κοσμο να «εκφρασει αυθορμητα» την αγανακτηση του.

Την «ευκαιρια» βεβαια αρπαξαν διαφοροι σωβινιστες και φασιστες για να χυσουν το δηλητηριο τους εναντια στους τουρκοκυπριους και την επαναπροσεγγιση. Προσπαθησαν να παρουσιασουν το περιστατικο σαν αποτελεσμα της επαναπροσεγγισης, οτι ταχα ο στρατιωτης πηγαινε να παρει δυο κονιακ στους αντιπαλους στρατιωτες αλλα «οι μογγολοι βαρβαροι τον δολοφονησαν». Ο ιδιος ο Υπουργος Αμυνας σε συνεντευξη του δηλωσε οτι *«πρεπει να επισημανθει στους στρατιωτες να μην δημιουργουν ανθρωπινες σχεσεις με τους στρατιωτες του κατοχικου στρατου διοτι η δολοφονια εδειξε οτι η εμπιστοσυνη που τυχον εθνοφρουροι μας εκδηλωνουν, χωρις να λαβουν υποψη τους οτι απεναντι υπαρχει ενας υπουλος σκληρος εκτελεστης, στοιχιζει σε ανθρωπινες ζωες».*

Η εφημεριδα του τουρκοφαγου και φασιστα Σαμψων και το ραδιο Πρωτο καλουσαν καθημερινα την ΕΔΟΝ που εκεινες τις μερες οργανωνε το δεκαημερο επαναπροσεγγισης να σταματησει τις εκδηλωσεις της ενω καποιοι εφτασαν στο σημειο να κανουν κριτικη στον αρχηγο της Εθνικης Φρουρας γιατι δεν διαταξε να ανοιχτει πυρ εναντιον των τουρκικων φυλακιων.

ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ

Δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι ο θανατος του Κλεοβουλου ηταν μια στυγνη δολοφονια που στερησε τη ζωη σε ενα νεο. Οι τελευταιοι ομως που εχουν το δικαιωμα να μιλουν γι αυτο ειναι η κυβερνηση και οι σωβινιστες που την στηριζουν. Ειναι προκληση να μιλουν για την ζωη των νεων αυτοι που τους στελνουν στο στρατο στα δεκαοχτω τους χρονια, που τους περνούν απο τη στρατιωτικη μηχανη για να τους συντριψουν την προσωπικοτητα και ανθρωπινη αξιοπρεπεια τους και να τους μετατρεψουν σε μια πειθαρχημενη και υποτακτικη μαζα που εκτελει διαταγες χωρις ερωτησεις.

Ειναι προκλητικα υποκριτικη η θλιψη τους οταν το στυγνο συστημα τους οδηγει πολλους φανταρους στην αυτοκτονια ενω αλλοι λιποτακτουν καταφευγοντας ακομα και στο βορρα, οπως ηταν η περιπτωση Σφογγαρα, αψηφωντας τις συνεπειες οταν θα επιστρεψουν.

Αυτοι που τωρα θαβουν με στρατιωτικες τιμες τον εικοσαχρονο φανταρο, μονο και μονο επειδη σκοτωθηκε απο βολι του εθνικου εχθρου θα τον περιποιονταν καταλληλως αν τον συλλαμβαναν να μην βρισκεται στη θεση του σε ωρα υπηρεσιας ή ακομα χειροτερα να παιρνει μπουκαλες κονιακ στο τουρκικο φυλακιο.

Δεν ειδαμε καμια παρομοια ευαισθησια και οργη να εκφραζεται σε καμμια περιπτωση για τους εργαζομενους που χανουν τη ζωη τους ή τραυματιζονται στα εργοστασια ή τις οικοδομες, απο ελλειψη μετρων ασφαλειας ή την εντατικοποιηση της δουλειας. Μια μερα πριν την δολοφονια του Κλεοβουλου περασε στα ψιλα των εφημεριδων ο θανατος ενος εργατη της ΑΗΚ που σκοτωθηκε απο στηλλο που επεσε απανω του την ωρα της δουλειας.

ΘΥΜΑ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΚΡΑΤΩΝ

Ο Κλεοβουλου ειναι ενα ακομα θυμα του σωβινισμου και του μισους που δημιουργηθηκε αναμεσα στις δυο κοινοτητες απο τα ποταμια αιματος που χυθηκαν το '63, '67 και '74. Ειναι ενας αδικος θανατος σε μια αδικη και αντιδραστικη διαμαχη απο ολες τις πλευρες που παιρνουν μερος σε αυτη.

Σωστα ο Γ.Γ. του ΑΚΕΛ ειπε οτι «η σφαιρα που σκοτωσε τον Κλεοβουλου τραματησε και την επαναπροσεγγιση και ειναι η ιδια σφαιρα που σκοτωσε και τους Καβαζογλου Μισιαουλη». Ετσι ακριβως ειναι γιατι η σφαιρα που σκοτωσε τον Κλεοβουλου δεν ηταν μια σφαιρα που βγηκε απο το οπλο ενος αντιπαλου στρατιωτη αλλα απο το οπλο του σωβινισμου.

Δεν εχει δικαιο ομως το ΑΚΕΛ οταν υποστηριζει οτι η μονη λυση για να σταματησουν τετοια επισοδεια ειναι «να ενταθει ο κοινος αντικατοχικος αγωνας ελληνοκυπριων και τουρκοκυπριων, για να πεσουν τα τειχη του διχασμου» και να εχουμε μια «λυση του Κυπριακου».

Καμμια συμφωνια υπογραμμενη στα διπλωματικα τραπεζια, κανενα γκρεμισμα των γεωγραφικων συνορων και καμια ομοσπονδια, συνομοσπονδια ή ενιαιο κρατος δεν προκειται να σταματησει τις δολοφονιες αν οι ελληνοκυπριοι και τουρκοκυπριοι εργαζομενοι δεν γκρεμισουν τα σωβινιστικα τειχη που υπαρχουν στα μυαλα και τις καρδιες τους.

Ο μονος δρομος για να γινει κατι τετοιο ειναι ο ανυποχωρητος αγωνας των εργαζομενων και στις δυο πλευρες εναντια στον εθνικισμο της δικης τους πλευρας, εναντια στην επιθετικοτητα και αρπαχτικοτητα της δικης τους αρχουσας ταξης.

Μεσα απο αυτη τους την παλη, οι εργαζομενοι, εναντια στον εθνικισμο που καλλιεργειται απο τα πανω, εναντια στις θυσιες και τις περικοπες για χαρη του «καλου της οικονομιας του τοπου» ή για χαρη της «Κυπρου μας», θα μπορεσουν να κοψουν τον ομφαλιο λωρο που τους ενωνει με τους φυσικους τους εχθρους, τους καπιταλιστες. Μονο ετσι θα μπορεσουμε να χτισουμε πραγματικες γεφυρες φιλιας και εμπιστοσυνης με τους εργαζομενους της αλλης πλευρας. Μονο με αυτο το τροπο εχουμε την δυνατοτητα να πουμε οτι ο Κλεοβουλου μπορει να γινει το τελευταιο θυμα στο βωμο της πολεμοχαρης εθνικιστικης μισαλλοδοξιας.

Μυριανθη Λοίζου

ΡΩΣΙΑ

ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΤΗΝ ΛΥΣΟΥΝ ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΟΧΙ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Η πολιτικη κριση ειναι το κυριο χαρακτηριστικο της πολιτικης ζωης της Ρωσιας, σχεδον απο τις αρχες της δεκαετιας του 80.

Αυτη τη φορα η κριση οξυνθηκε μετα την αποφαση του Γιελτσιν να κυβερνηση με διαταγματα και τη προκυρηξη δημοψηφισματος με το οποιο ζητα περισσοτερες εξουσιες για τον προεδρο.

Η ανακοινωση του Γιελτσιν εχει χαρακτηριστει απο τους δυτικους σαν ενα «δημοκρατικο προεδρικο πραξικοπημα» με το οποιο προσπαθει να σωσει τη Ρωσια απο το παλιο Σοβιετικο συστημα. Στην πραγματικοτητα ομως αυτο που συμβαινει ειναι οτι δεν βλεπει κανενα αλλο τροπο δημιουργιας μιας βιωσιμης πολιτικης δομης παρα την επιβολη της εξουσιας του απο τα πανω.

Βεβαια αυτη η κινηση του Γιελτσιν ηταν προσχεδιασμενη απο πριν και ειχε τις ευλογιες της Δυσης.

Οι δυτικες χωρες στην πραγματικοτητα εχουν σοβαρες αμφιβολιες για το κατα ποσο ο Γιελτσιν εχει την δυνατοτητα να επιφερει βιωσιμες αλλαγες, ομως πιστευουν οτι δεν υπαρχει κανενας αλλος τροπος για να σωθει η Ρωσικη οικονομια.

μαχη για τον ελεγχο των μεταρρυθμισεων

Συμφωνα με το ισχυον συνταγμα η ανωτατη εξουσια βρισκεται στα χερια του κογκρεσου των Λαικων Αντιπροσωπων. Η εξουσια αυτου του σωματος πηγαζει απο διαφορες φιλελευθερες μεταρρυθμισεις που εγιναν στο παλιο συνταγμα με σκοπο να αδυνατισει η κεντρικη εξουσια του σταλινικου καθεστωτος.

Οι συγκρουσεις μεταξυ των εξουσιων του κοινοβουλιου και του προεδρου αρχικα λυνονταν με υποχωρησεις και απο τις δυο πλευρες, δημιουργωντας ομως ετσι ολοενα και περισσοτερα προβληματα.

Αξιωματικοι του στρατου παρακολουθουν τις πολιτικες εξελιξεις. Αν η εργατικη ταξη δεν δωσει την λυση στην κριση, μπορει να ξαναδοκιμασουν να δωσουν αυτοι την δικη τους "λυση"

Ο Γιελτσιν τωρα προσπαθει να επιβαλει την εξουσια του με διαταγματα, να ενισχυσει την θεση του προεδρου. Αυτο που επιδιωκει ειναι να εχει το πανω χερι στις οικονομικες μεταρρυθμισεις μεσα στην Ρωσια.

Το κοινοβουλιο απο την αλλη αντιπροσωπευει τις διαφορες τασεις οσων ελεγχουν τα πρωην κρατικα μονοπωλεια και επιχειρησεις. Το μονο που τους ενδιαφερει ειναι να μην θιγουν τα συμφεροντα τους λογω της μεταβασης απο το συστημα της γραφειοκρατικα ελεγχομενης οικονομιας στο συστημα της οικονομιας της αγορας.

Οι οικονομικες κρισεις, οπως και στην δυση ετσι και στις χωρες του κρατικου καπιταλισμου, παιρνουν μπαλα και καποιο κομματι της αρχουσας ταξης. Πολλες φορες για να ξεκαθαρισει ποιο θα ειναι αυτο το κομματι που θα θυσιαστει για χατιρι ολοκληρης της αρχουσας ταξης γινεται μεγαλος καυγας που συχνα καταληγει σε πολεμους οπως εγινε με την αρχουσα ταξη της Γιουγκοσλαβιας.

Η διαμαχη σημερα στη Ρωσια ειναι η συνεχιση και η χειροτερευση της συγκρουσης αναμεσα στα διαφορα κομματια της κομματικης και κρατικης γραφειοκρατιας που ειχε τον ελεγχο της εξουσια στην πρωην ΕΣΣΔ.

Ετσι ενω ο Γιελτσιν και οι δυτικοι υποστηρικτες του θελουν μια γρηγορη μεταβαση στην οικονομια της αγορας, οι αντιπαλοι του υποστηριζουν σταδιακες και αργες μεταρρυθμισεις, γιατι φοβονται οτι θα θυσιαστουν τα συμφεροντα τους μεσα σε μια τετοια διαδικασια.

Ειναι δυσκολο να προβλεφθει αν τελικα τα καταφερει ο Γιελτσιν να επικρατησει. Για να τα καταφερει θα πρεπει να εξασφαλισει την υποστηριξη του στρατου και των τοπικων κυβερνησεων πραγμα δυσκολο λογω του οτι το ρωσικο κρατος ειναι στην ουσια ομοσπονδια με αρκετες αυτονομες ενοτητες και το καθε κομματι της αρχουσας ταξης θελει πρωτα και κυρια να σωσει τον ευατο του, και παιζουν το χαρτι του εθνικισμου.

Ο Χασπουλατωφ και οι υποστηρικτες του μπορει απο τη μια να φαινονται σαν υποστηρικτες του συνταγματος και της δημοκρατιας, αλλα αν σ' αυτη τη συγκρουση με τον Γιελτσιν βγουν νικητες ειναι σιγουρο οτι δεν θα διστασουν καθολου να παρουν παρομοια και χειροτερα μετρα για να μπορεσουν να επιβαλουν την πολιτικη τους. Ακομα πισω απο τον Χασπουλατωφ συγκεντρωνονται ρωσοι εθνικιστες, σταλινικοι και φασιστες, που θελουν να καταπνιξουν και να ξεριζωσουν και την μικροτερη ριζα εργατικης δημοκρατιας.

Σ' αυτη τη συγκρουση ο Χασπουλατωφ δεν ειναι με κανενα τροπο ο υπερασπιστης της δημοκρατιας ή καποιων καταλοιπων σοσιαλιστικων κατακτησεων. Προκειται για μια συγκρουση αναμεσα σε δυο κομματια της ρωσικης αρχουσας ταξης, απο τα οποια κανενα δεν ειναι σε θεση να δωσει λυσεις στην κριση. Το σιγουρο ειναι οτι και οι δυο θελουν να κυβερνησουν σε βαρος των συμφεροντων της εργατικης ταξης.

οργανωση απο τα κατω

Η απαντηση στην κριση στη ρωσια δεν ειναι ουτε η επιστροφη στον σταλινισμο, ουτε η οικονομια της αγορας. Οι σοσιαλιστες δεν εχουν κανενα λογο να παρουν το μερος κανενος κομματιου της αρχουσας ταξης στη σημερινη συγκρουση τους. Αντιθετα πρεπει να παλεψουν για οργανωση της εργατικης αγανακτησης απο τα κατω και να την στρεψουν προς την μονη προοπτικη που μπορει να βγαλει την εργατικη ταξη απο το αδιεξοδο και την κριση, την σοσιαλιστικη εξεγερση.

Οι ρωσοι εργατες που γκρεμισαν τα παλια σταλινικα καθεστωτα, μπορει σημερα να μην θελουν κοκκινες σημαιες ή να ακουσουν για Λενιν και Μαρξ γιατι αυτα τα συμβολα ηταν ταυτισμενα με τα καθεστωτα που τους καταπιεζαν αλλα οι αυταπατες για την οικονομια της αγορας και τον δυτικο παραδεισο που ονειρευοντα μετατρεπονται πολυ γρηγορα σε συντριμια κατω απο το βαρος της παγκοσμιας οικονομικης κρισης.

Η μαζικη δραση της εργατικης ταξης εναντια στις επιθεσεις των κεφαλαιοκρατων σε ολοκληρο τον κοσμο απο το Λος Αντζελες μεχρι την Γερμανια, την Αγγλια, την Ελλαδα, την Κορεα και αλλου ειναι το καλητρερο παραδειγμα για τους ρωσους εργατες. Οι αγωνες των εργατων στη δυση ειναι ο καλητερος τροπος για να βοηθησουμε να ξαναζωντανεψουν στην ρωσια οι ιδεες του επαναστατικου Μαρξισμου που το 1917 εγραψαν τις λαμπροτερες σελιδες του παγκοσμιου εργατικου κινηματος. Εξοπλισμενοι με αυτες οι ρωσοι εργατες θα μπορεσουν να χτισουν τις οργανωσεις τους, εκμεταλευομενοι την παραλυση του καθεστωτος για να παρουν τον ελεγχο της παραγωγης στα χερια τους και να αργανωσουν την κοινωνια με βαση τις αναγκες των εκατομμυριων απλων ανθρωπων που θυματοποιουνται απο τις συγκρουσεις της αρχουσας ταξης.

Μαρια Ρωσιδου

ΔΑΝΙΑ

ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΥΠΟΧΩΡΟΥΝ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΙΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Πριν λιγο μερες βρεθηκε στη νοτια Κυπρο η συντροφισσα Lene Junker απο την αδελφη οργανωση της Εργατικης Δημοκρατιας στη Δανια την Internationale Socialister. Πριν ενα χρονο η I.S. δεχτηκε επιθεση με πακετο βομβα στα γραφεια τους απο τους φασιστες που σκοτωσε τον κεντρικο οργανωτικο της οργανωσης, συντροφο Χεννρικ Κριστενσεν. Εκμεταλευτηκαμε την παρουσια της συντροφισσας για να την ρωτησουμε για το αντιφασιστικο κινημα σημερα στη Δανια.

Ε.Δ. Εχει περασει ενας χρονος απο τοτε που οι φασιστες σκοτωσαν τον συντροφο Χενρικ. Πως επηρεασε τελικα αυτο το γεγονος την οργανωση σας και γενικα το αντιφασιστικο κινημα.

L.J. Ειναι αληθεια οτι μετα την δολοφονια νοιωσαμε ολοι καποιο φοβο αλλα μας στηριξε η συμπαρασταση του κοσμου που κινητοποιηθηκε εναντια στους φασιστες.

Μεσα στο χρονο που περασε οργανωθηκαν πεντε εκδηλωσεις μνημης και διαμαρτυριας για το φονο του συντροφου Χενριχ. Στην Κοπενχαγη φετος εγινε συγκεντρωση απο 13 χιλιαδες ατομα. Ηταν η μεγαλυτερη που εγινε στην Δανια για πολλα χρονια.

Ο φονος του συντροφου τονισε τον κινδυνο απο την αγνοια και τη υποτιμηση του φασιστικου κινδυνου. Ολοι σοκαριστηκαν γιατι επροκειτο για την πρωτη πολιτικη δολοφονια στην Δανια απο το τελος του Β παγκοσμιου πολεμου. Κανενας δεν υπολογιζε οτι οι φασιστες θα εβγαιναν ξανα απο τους υπονομους.

Μετα απο αυτο ο κοσμος ενοιωσε την αναγκη να καμει κατι. Ακομα και εξη μηνες μετα την διαδηλωση ηρθαν και μας βρηκαν φοιτητες που πηραν μερος τοτε στη διαδηλωση και μας ζητουσαν υλικο για συζητησεις που οργανωναν εναντια στην φασιστικη απειλη.

Ε.Δ. Ποια ειναι η κατασταση των φασιστων σημερα στην Δανια;

L.J. Οι φασιστες στην Δανια ειναι αρκετα δραστηριοι αλλα δεν εχουν επιτυχιες. Περιοριζονται σε επιθεσεις εναντια σε ατομα και στελνουν απειλητικες επιστολες σε εταιρειες που εργοδοτουν ξενους.

Εχουν καμει και επιθεσεις εναντια σε μεταναστες και ξενους εργατες. Σε μια μικρη πολη στα βορεια της Κοπενχαγης ενα παλιο νοσοκομειο εχει μετατραπει σε ασυλο οπου μενουν 700 προσφυγες απο την Βοσνια. Λιγο πριν απο το Πασχα ριχθηκε βομβα μολοτωφ εναντια στον ξενωνα. Κανενας δεν πηρε την ευθηνη αλλα υπηρξαν φυλλαδια που προειδοποιουσαν τους προσφυγες να φυγουν απο την πολη και ναζιστικα συμβολα γραφτηκαν στους τοιχους.

Φαινεται οτι υπαρχει συνδεση αναμεσα στα φασιστικα κινηματα στην Γερμανια, την Σουηδια και την Δανια. Οταν καμνουν κατι οι φασιστες στην μια χωρα συντομα βρισκουν μιμητες στις αλλες.

Η επιθεση δεν ειχε θυματα αλλα το οτι εγινε ειναι πολυ σοβαρο. Ολα τα πολιτικα κομματα στην Δανια καταδικασαν την επιθεση. Η διαθεση ειναι εναντια στους φασιστες και ειναι δυσκολο να καμουν ανοιγματα και ετσι απομονωνονται πιο ευκολα. Ολο και περισσοτερος κοσμος βλεπει ποιοι ειναι στην πραγματικοτητα, τι υποστηριζουν και τι ετοιμαζονται να καμουν.

Ε.Δ. Πως αντιμετωπιζεται τους φασιστες, σαν οργανωση αλλα και συνολικοτερα το κινημα στη Δανια;

Σαν I.S. διοργανωνουμε εκδηλωσεις εναντια στις συγκεντρωσεις τους, καμνουμε αφισιοκολλησεις με καθε ευκαιρια και προσπαθουμε να τους απομονωσουμε. Στην πολη που βρισκομαστε (Odense) υπαρχει συνεργασια με αλλες οργανωσεις μεσα απο μια επιτροπη εναντια στο ρατσισμο.

Στην Κοπεγχαγη οι συντεχνιες, φοιτητικες οργανωσεις και προσφυγες εχουν στησει ενα αντιρατσιστικο συνδεσμο που παρακολουθει τι συμβαινει και συντονιζει την δραση εναντια στους φασιστες. Η φετεινη εκδηλωση για την επετειο της δολοφονιας του συντροφου Χενριχ στις 16 του Μαρτη, οργανωθηκε απο αυτο τον αντιρατσιστικο συνδεσμο.

Υπαρχουν ομως και πιο σημαντικες δραστηριοτητες εναντια στο ρατσιμο που δειχνουν πως μπορει να χτιστει η αντιρατσιστικη αλληλεγγυη των εργατων.

Ενα παραδειγμα ειναι η απεργια στην Ζημενς. Η εταιρεια αυτη κατασκευαζει μερος ενος νεου ηλεκτροπαραγωγικου σταθμου στην Δανια και εφερε 30 περιπου εργατες απο την πρωην ανατολικη Γερμανια για να δουλεψουν στο εργο με το μισο μισθο που επαιρναν οι δανοι ή οι δυτικογερμανοι εργατες. Αυτο δεν το δεχτηκαν οι δανοι εργατες που δουλευουν στο ιδιο εργο και απαιτησαν ισο μισθο και γι αυτους. Οι διαπραγματευσεις καταρευσαν και ετσι αρχισε απεργια. Οι ανατολικογερμανοι εργατες δεν τολμησαν να καμουν οτιδηποτε απο το φοβο να διωχτουν. Ομως οι τετρακοσιοι δανοι μεταλλεργατες συναδελφοι τους απειλησαν οτι αν δεν δωθουν κανονικοι μισθοι για τους ανατολικογερμανους εργατες τοτε θα κηρισαν απεργεια σε ολα τα εργοστασια της Ζημενς στην Ευρωπη και την Δανια με την συνεργασια των εργατων μεταλλου στην Γερμανια. Ετσι η Ζημενς αναγκαστηκε να πληρωσει ακομα και αναδρομικα τους μισθους των ανατολικογερμανων εργατων.

Αυτος ειναι ενας πολυ καλος τροπος να δειξεις πως μπορουν να κρατηθουν οι μισθοι στα κανονικα τους επιπεδα χωρις να κινδυνευουν απο τους ξενους εργατες.

Ενα αλλο παραδειγμα εγινε σε μια μικρη πολη στα βορεια της Κοπενχαγης οπου η μοναδικη βιομηχανια ειναι ενα σφαγειο κοτοπουλλων.

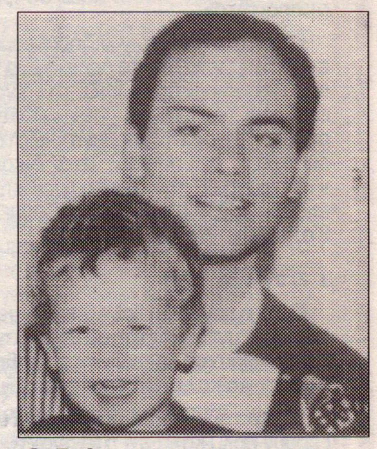

Ο δολοφονημενος απο τους φασιστες Χεντρικ Κριστενσεν με τον γιο του

Σ'αυτο δουλευουν περιπου 300 εργατες αναμεσα τους και 5 προσφυγες Ταμιλ απο την Σρι Λανκα που κανουν την πιο δυσκολη και βρωμικη δουλεια. Η εταιρεια αποφασισε να μειωσει τον αριθμο των εργατων στο ποστο τους απο πεντε σε τεσσερεις. Οι εργατες αρνηθηκαν να δουλεψουν και ο επιστατης τους απολυσε. Την αλλη ημερα κατεβηκαν σε απεργια ολοι οι δανοι εργατες ζητωντας την αποκατασταση των απολυμενων και την απομακρυνση του επιστατη που τους ειχε απολυσει. Η εταιρεια αρνηθηκε και η απεργια συνεχιστηκε για δεκα μερες και πηρε μεγαλη δημοσιοτητα απο τις εφημεριδες, την τηλεοραση και το ραδιωφωνο. Η διαθεση του κοσμου ηταν υπερ των απεργων και στο τελος η εταιρεια αναγκαστηκε να υποχωρησει και οι πεντε εργατες γυρισαν στην δουλεια τους. Δεν θυμαμε παρομοια απεργια στην Δανια τα τελευταια 20 τουλαχιστον χρονια.

Πιστευουμε οτι προκειται για πολυ σημαντικο γεγονος γιατι δειχνει την αντιρατσιστικη διαθεση που υπαρχει και πως μπορουν οι εργατες να κερδισουν μεσα απο τους αγωνες τους και να αντισταθουν στο ρατσιμο εναντια στους ξενους.

ΒΡΕΤΑΝΙΑ

Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ ΓΕΝΙΚΕΥΕΤΑΙ

Η μερα που μια απο τες μεγαλυτερες πρωτευουσες της Ευρωπης παραλυει, σιγουρα δεν ειναι οπως τες αλλες. Τετοια ηταν η 2η του Απριλη στην Βρετανια. Οι ανθρακωρυχοι, οι σιδηροδρομικοι και οι οδηγοι λεωφορειων κατεβηκαν μαζικα σε απεργια εναντια στο κλεισιμο 31 ανθρακωρυχιων, εναντια στις ιδιωτικοποιησεις, τις περικοπες και τις απολυσεις.

Σε απεργια συμπαραστασης κατεβηκαν και αλλα κομματια της εργατικης ταξης, κυρια στον δημοσιο τομεα. Τετοια ηταν η πιεση απο τα κατω που σε αρκετες περιπτωσεις οι ιδιοι η εργοδοτες προτιμησαν να παραχωρησουν στους υπαλληλους τους μιση μερα αδεια για να παρουν μερος στις διαφορες τοπικες διαμαρτυριες που οργανωθηκαν σ'ολοκληρη τη Βρετανια.

Σε Απογνωση

Η προσπαθεια των αφεντικων, της κυβερνησης του Μεητζορ και των μεσων μαζικης ενημερωσης να υποτιμησουν την σημασια των απεργιων, αποδεικτηκε ματαιη.

Το γεγονος και μονο οτι το εθνικο σιδηροδρομικο δικτυο και τα λεωφορεια του Λονδινου παραλυσαν σημαινε πολυ απλα οτι εκατομμυρια εργαζομενοι δεν πηγαν στις δουλειες τους.

Ο φοβοι για συμφορηση και ατυχηματα στους αυτοκινητοδρομους ηταν τετοιοι που ακομα και οι ιδιοι οι υπουργοι εκαναν εκκλησεις να μην παει ο κοσμος στις δουλειες του, «εκτος κι'αν ειναι απολυτως απαραιτητο»!

Οι διευθυντες των σιδηροδρομων απολογουνταν επανειλημμενα απο τα ραδιοφωνα για τα προβληματα που πιθανον αντιμετωπιζε το κοινο: «η απεργια ειναι εξω απο τον ελεγχο μας» ελεγαν. Και ηταν! Ενας ραδιοσταθμος την επομενη γνωστοποιησε οτι μερικοι δικαστες κοιμηθηκαν στα δικαστηρια τους για ν'αποφυγουν την κυκλοφοριακη συμφορηση της επομενης. Σ'αυτο το ταλαιπωρημενο «κοινο» μαλλον θ'απευθυνονταν.

Γενικευση

Οταν η εργατικη ταξη μπαινει σε κινηση αρχιζει να αποκτα συνειδηση της δυναμης της. Οπως ειπε ενας ανθρακωρυχος «οσοι κινητοποιηθηκαν στις 2 Απριλη μπηκαν για καλα στο χορο της ταξικης συγκρουσης».

Σημερα οι ανθρακωρυχοι και οι υποστηρικτες τους ξερουν πολυ καλα οτι η αγανακτηση και ο θυμος που εκφραστηκε μεσα απο τες δυο μεγαλες διαδηλωσεις - των 40 και 100 χιλιαδων αντιστοιχα - τον περασμενο Οκτωβρη οχι μονο εξακολουθει να υπαρχει αλλα μεγαλωνει.

Η αυτοπεποιθηση των σιδηροδρομικων ειναι τετοια που στις 16 του Απριλη καλεσαν ξανα 24ωρη απεργια.

Σε ολους τους χωρους δουλειας εργατες και εργατριες νοιωθουν πολλους ποντους ψηλοτεροι.

Αυτο δειχνει και η απεργια σε εργοστασιο της Timex στην Σκωτια που αρχισε τωρα να παιρνει εθνικες διαστασεις. Εδω και 2 μηνες οι εργατριες της Timex παλευουν εναντια στην μειωση των μισθων τους και τη μη αναγνωριση τη συντεχνιας τους απο τ'αφεντικα τους.

Επισης οι καθηγητες αποφασισαν το μποϋκοταρισμα των ενιαιων εξετασεων που ματαια η δεξια κυβερνηση του Μεητζορ προσπαθει να επαναφερει μετα απο χρονια καταργησης τους.

Το μονο εμποδιο που στεκει αναμεσα στην εργατικη ταξη και την κυβερνηση ειναι η συστηματικη επιμονη της συνδικαλιστικης γραφειοκρατιας να προτιμα τον διαλογο με τ'αφεντικα αντι να προωθει τους αγωνες.

Η αγανακτηση ωστοσο μεγαλωνει. Η παλη γενικευεται τοσο στην Βρετανια οσο και στην υπολοιπη Ευρωπη. Δεν ειναι καθολου τυχαιο το γεγονος οτι την ιδια μερα που απεργουσαν οι ανθρακωρυχοι, οι σιδηροδρομικοι και οι οδηγοι λεωφοριων στη Βρετανια, στη Γερμανια απεργουσαν εκατο χιλιαδες εργατες της αυτοκινητοβιομηχανιας, ενω στην Ιταλια η απεργια ηταν γενικη.

Τα αφεντικα της Ευρωπης το φυσουν και δεν κρυωνει.

Λονδινο
Μαρκος Νεμος

Η ΕΡΓΑΤΙΑ ΠΑΛΕΥΕΙ ΚΑ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΛΙΤΟΤΗΤΑ ΚΑΙ

***«Ανασα οσον αφορα τις ελλειψεις εργατικου δυναμικου αναμενεται να παρουμε κατα το 1993»* εγραφε αρθρο του Φιλελευθερου στις 21 Μαρτη. Φυσικα αυτο το «θα παρουμε» σε πρωτο προσωπο αφορα μονο μια μικρη και αντιπαθητικη μειοψηφια του πληθυσμου, τα αφεντικα. Αντιθετα για την μεγαλη πλειοψηφια, τους μισθωτους εργαζομενους, καθε αλλο παρα «ανασα» ειναι η απειλη της ανεργιας.**

Συμφωνα με στοιχεια στο Εργατικο Βημα, υπαρχουν κιολας 8.000 ανεργοι, ενω περιπου 4.000 βρισκονται κατω απο «προσωρινη αναστολη απασχολησης»: ειναι ανεργοι με αναστολη. Η ενδυση, η υποδηση και τα ξενοδοχεια ειναι οι χειροτερα χτυπημενοι κλαδοι.

Και οι υπολοιποι, οσοι εχουμε (ακομα) την δουλεια μας, αντιμετωπιζουμε το φασμα της «λιτοτητας». Απειλες νεων φορολογιων, αυξησης στον ΦΠΑ, πιθανοτητα αυξησης των επιτοκιων, αλλαγες στην ΑΤΑ. Αυτα, ενω η κυβερνηση Κληριδη δηλωνει οτι «δεν θα παρει αντιλαϊκα μετρα»!

Τωρα πια, δεν μιλανε για «οικονομικο θαυμα». Το μονο για το οποιο μιλανε ειναι το ποσο μεγαλη ειναι η κριση, ποιος και τι φταιει για αυτη.

Βεβαια την κυβερνηση Κληριδη την βολευει να λεει οτι ειναι η «καμενη γη» που αφησε πισω του ο Βασιλειου που την υποχρεωνει να μιλα για λιτοτητα. Και τους εργοδοτες τους βολευει να συνεχιζουν το γνωστο τροπαρι των «υπερβολικων» εργατικων κοστων που χτυπησαν την ανταγωνιστικοτητα της οικονομιας.

Κανενας εργαζομενος δεν πρεπει να αμφιβαλλει οτι αυτα λεγονται με σκοπο να προετοιμασουν το εδαφος για να χτυπησουν την εργατικη ταξη οσο πιο σκληρα γινεται.

Ομως οι απαντησεις της αντιπολιτευσης σε αυτη την επιθεση δεν βοηθουν τους εργαζομενους να καταλαβουν και να αντιμετωπισουν την κατασταση.

Ετσι η «Χαραυγη» της 11 Απριλη προβαλλει συνεντευξη του Βασιλειου οπου λεει οτι η κατασταση της οικονομιας το 1992 ηταν εξαιρετικη , και οτι οσα λεει η κυβερνηση ειναι *«συνειδητη προσπαθεια να δημιουργηθουν εντυπωσεις οτι δηθεν η οικονομια δεν παει καλα ή ειναι κατεστραμμενη»*.

Στο ιδιο φυλο της εφημεριδας αλλο αρθρο γραφει «Μετα απο 15 και πλεον χρονια συνεχους οικονομικης αναπτυξης... ακολουθωντας τους νομους της οικονομιας ηταν φυσικο και επομενο και η Κυπριακη οικονομια να παρουσιασει σημεια κοπωσης εισερχομενη στο σταδιο της υφεσης» για να συμπερανει «Το ποσο θα διαρκεσει αυτη η υφεση θα εξαρτηθει απο την οικονομικη πολιτικη που θα ακολουθησει η νεα κυβερνηση».

Και στο τελος του Μαρτη ο ΓΓ της ΠΕΟ Αβρααμ Αντωνιου δηλωνε χαρακτηριστικα οτι η «ΠΕΟ θα δωσει την συμβολη της στην οικονομια» και καλουσε την κυβερνηση και τους εργοδοτες «να αποφυγουν την ληψη βεβιασμενων μετρων ... και μεσα απο τους μηχανισμους της τριμερους συνεργασιας να βρεθει η χρυση τομη»

Ο καβγας λοιπον γινεται για το αν υπαρχει ή οχι κριση, για το αν φταιει ή οχι η διακυβερνηση του Βασιλειου για την κριση, για το αν «χρειαζονται» ή οχι σοβαρα χτυπηματα στην εργατικη ταξη. Ομως το ΑΚΕΛ **συμφωνει** με την κυβερνηση και τους εργοδοτες οτι ειναι στο χερι «ολων μας» να αντιμετωπιστει η κριση. Οτι αν συνεργαστουν «ολοι», και αν υπαρξει καποια «σωστη πολιτικη» απο την κυβερνηση, τους εργοδοτες και τις συντεχνιες, μπορουμε να «γλυτωσουμε».

ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Ομως αυτη η «χρυση τομη», δηλαδη καποιο δικαιο μοιρασμα των βαρων αναμεσα σε εργοδοτες και εργατες, αυτη η «σωστη πολιτικη», που αν συμφωνηθει αναμεσα σε κυβερνηση, εργοδοτες και εργατες και την εφαρμοσουμε ολοι θα μας γλυτωσει απο την φρικη της μαζικης ανεργιας και της αγριας λιτοτητας δεν εχει καμμια σχεση με την πραγματικοτητα.

Η οικονομικη κριση ειναι εδω. Αλλα δεν ωφειλεται σε καποια λαθη ή ανικανοτητα της κυβερνησης Βασιλειου, οπως θα θελε να πιστεψουμε ο Κληριδης και η δεξια. Ουτε μπορει να αποφευχθει αν δεν γινουν λαθη απο την κυβερνηση, οπως λεει το ΑΚΕΛ.

Αν αυτο που προκαλει την ανεργια ειναι τα «λαθη», τοτε ειτε η Κυπρος ειναι μοναδικη εξαιρεση, ή σε ολοκληρο σχεδον τον πλανητη κυκλοφορει μια πραγματικη επιδημια οικονομικων λαθων και ανικανοτητας.

απο δυο χρονια.

Ακομα και «οικονομικα θαυματα» οπως της Γερμανιας ή της Σουηδιας ανηκουν πια στο παρελθον. Η κριση φερνει σε αυτες τις δυο χωρες την ανοδο του φασισμου, αλλα και νεους εργατικους αγωνες.

Τα οικονομικα προβληματα των ΗΠΑ απο το 1990 κοστισαν στον Μπους την προεδρια και προκαλεσαν εκρηξεις οπως του Λος Αντζελες πριν ενα χρονο.

Για την πρωην πιο αξιοζηλευτη οικονομια, την Ιαπωνικη, εμφανιζονται τωρα αρθρα οπως αυτο του αγγλικου Γκαρντιαν τον Δεκεμβρη του '92 με τιτλο *«Η γραμμη συναρμολογησης της Τογιοτα σταματα, καθως η οικονομικη υφεση χτυπα»*. Η Ιαπωνια τωρα συνταρασσεται απο οικονομικα σκανδαλα, προϊοντα και αυτα της κρισης.

Τελος, αυτη η κριση προκαλει θεομηνιες στις ασθενεστερες οικονομικα χωρες, στην Αφρικη και στις πρωην χωρες του Ανατολικου Μπλοκ.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΟΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ

Η πραγματικη αιτια της ανεργιας ειναι η παγκοσμια οικονομικη κριση, που πρωτοεμφανιστηκε στις αγγλοσαξωνικες χωρες το 1990, και απλωθηκε μεχρι το τελος του 1992 σε ολο τον κοσμο. Αυτη ειναι η τριτη κριση μεσα στα τελευταια 18 χρονια. Η πρωτη, του 1974-76, και η δευτερη, το 1980-81, αποδοθηκαν στην ακριβεια

Η ετησια εκθεση για το '92 της «Κομισιον» της Ευρωπαϊκης Κοινοτητας γραφει οτι η *«βιαιη αναβιωση του φαινομενου της ανεργιας μετα 1990 προκαλει τις συνεπειες ενος σοκ»*. Συμφωνα με τα τελευταια στοιχεια στην ΕΟΚ υπαρχουν 14 εκατομυρια ανεργοι, ενω προβλεπει οτι το 1993 αυτος ο αριθμος θα φτασει τα 17 εκατομυρια. . Η μεση ανεργια για τους ανδρες ειναι 8%, αλλα στις γυναικες φτανει τα 12%,και στους νεους κατω των 25 χρονων ειναι πανω απο 18%! Οι μισοι ειναι ανεργοι για πανω απο ενα χρονο, ενω το ενα τριτο για περισσοτερα

του πετρελαιου. Αυτη ομως η κριση δεν μπορει να αποδοθει πουθενα αλλου, εκτος απο το ιδιο το καπιταλιστικο συστημα, που οπως ανακαλυψε ο Μαρξ ειναι καταδικασμενο να περνα ολο και χειροτερες κρισεις, να εχει ολο και πιο αδυναμες και συντομες περιοδους οικονομικης ανακαμψης.

Αυτη η διεθνης οικονομικη κριση δημιουργει τα προβληματα και στην δικη μας οικονομια. Δεν φταινε ουτε οι «υπερβολικες» μισθολογικες αυξησεις, ουτε τα πραγματικα ή φανταστικα λαθη που εκανε ο Βασιλειου.

"Αστοι μελαγχολικοι, μηνας του Μ

Περασαν τρια χρονια απο τοτε που οι ιδεολογοι του Δυτικου καπιταλισμου πανηγυριζαν ολο αυτοπεποιθηση το «θριαμβο» της ελευθερης αγορας - Που προβαλαν την καταρρευση των σταλινικων καθεστωτων και των γραφειοκρατικα ελεγχομενων οικονομιων στην Ανατολικη Ευρωπη σαν «το τελος της ιστοριας», σαν το τελος του σοσιαλισμου.

Τρια χρονια αργοτερα και η πολυδιαφημισμενη «λογικη» της αγορας δεν ελυσε κανενα απο τα προβληματα της ανθρωποτητας.

Στην Ανατολικη Ευρωπη τα τεραστια κρατικα μονοπωλια μετατραπηκαν σε τεραστια ιδιωτικα μονοπωλια. Εκει οπου η κρατικοκαπιταλιστικη οικονομια απετυχε, η καπιταλιστικη «οικονομια της αγορας» ηρθε να συνεχισει στην ιδια κατρακυλα, βαθαινοντας παραπερα τη κριση και τη φτωχια.

Ακομα και το πατριαρχειο του «νεοφιλελευθερισμου», το Ινστιτουτο Ανταμ Σμιθ στο Λονδινο, ειναι υποχρεωμενο σημερα να παραδεχτει οτι η οικονομια της αγορας απετυχε οικτρα: *«τρια χρονια αργοτερα»*, διαπιστωνει, *«και οι οικονομιες της Ανατολικης Ευρωπης βρισκονται μπροστα στον οικονομικο ολεθρο, την μαζικη ανεργια και την κοινωνικη και πολιτικη αποσυνθεση»*.

Στο Προσκηνιο

Πρωτομαγια '93 και ολοι αυτοι που αποχαιρετησαν με σιγουρια την εργατικη ταξη και εξαγγειλαν την «νεα ταξη πραγματων» τους, βρισκονται σημερα επικεφαλης ενος κοσμου που μαστιζεται απο την σοβαροτερη οικονομικη κριση των τελευταιων 60 χρονων - σε Ανατολη και Δυση, Βορρα και Νοτο. Ζουνε σ'ενα κοσμο ολο ασταθεια, με το «νεοφιλελευθερο» τους ηθικο στον πατο και, αλλοιμονο για αυτους, με την παγκοσμια εργατικη ταξη να επιστρεφει δυναμικα στο προσκηνιο.

Πριν ενα μολις χρονο η κυβερνηση των ΗΠΑ, η κυβερνηση της ισχυροτερης χωρας στο κοσμο, βρεθηκε σε πολεμο με τη δευτερη μεγαλυτερη της πολη. Η οργη εναντια στη καταπιεση, τη φτωχια και την ανεργια ξεσπασε την πρωτομαγια του '92 στους δρομους με την εξεγερση του Λος Αντζελες. Αυτος ο θυμος δεν εχει σβησει. Το μαζικο μαυρισμα του «πλανηταρχη» Μπους στις προσφατες εκλογες προειδοποιει τον Κλιντον. Τοσο, που ο τελευταιος αισθανθηκε υποχρεωμενος να υποσχεθει οτι η συνθεση της κυβερνησης του θα καθρεφτιζει τη συνθεση του πληθυσμου χωρις διακρισεις σε βαρος των γυναικων, των μαυρων και των μειονοτητων.

Μαζικες Απεργιες

Στη Γερμανια το απεργιακο κυμα που ξεσπασε την περασμενη ανοιξη συνεχιζει να κλιμακωνεται. Στα τελη του Μαρτη 100,000 μεταλλεργατες διαδηλωσαν στην πρωτευουσα της χωρας, τη Βοννη, εναντια στην προοπτικη αποληςης 40,000 μεταλεργατων και 20,000 ανθρακωρυχων.

Το μηνα που περασε οι 100,000 μηχανεργατες στην ανατολικη Γερμανια εδωσαν νεα ωθηση στον αγωνα τους για αυξησεις με απανωτες απεργιακες κινητοποιησεις. Απεργιακες φρουρες απεκλεισαν δρομους και γεφυρια, και τις εισοδους των εργοστασιων.

Ο «αρχιτεκτονας» της ενωμενης Γερμανιας Κολ αντιμετωπιζει σημερα το μεγαλητερο κυμα διαμαρτηριας που γνωρισε η χωρα απο το 1989, οταν ριχνονταν το τειχος του Βερολινου.

Στην Αγγλια η δημοτικοτητα του νεοεκλεγεντα Μεϊτζορ ειναι χαμηλωτερη και απο αυτην της Θατσερ τον καιρο που κορυφωνοταν ο αγωνας εναντια στον κεφαλικο φορο - που εφερε τη πτωση της.

Τα σχεδια του Μεητζορ να κλεισει 31 ανθρακωρυχεια και να ιδιωτικοποιησει σιδηροδρομους και νοσοκομεια απαντηθηκαν με μαζικες διαδηλωσεις και απεργιες που τον αναγκαζουν σημερα να μασα τα λογια του.

Καταληψεις

Στην Ιταλια το ποσοστο των ανεργων εφτασε το 9.5%, ενω τα σκανδαλα διαφθορας στην κορυφη της πολιτικης πυραμιδας δινουν και παιρνουν.

Μεσα σ'αυτο το κλιμα και εδω η εργατικη ταξη μετατρεπει την αγανακτηση της σε μαζικες απεργιες και κινητοποιησεις.

Πριν δυο μηνες οι ανθρακωρυχοι στη Σαρδηνια κατελαβαν ανθρακωρυχεια που απειλουνταν με κλεισιμο απο την κυβερνηση.

Τα συμβουλια στους χωρους δουλειας, τα *consigli*,

...Η ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ ΤΙΣ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

Δεν φταιει ουτε, οπως λεει το ΑΚΕΛ και η ΕΔΕΚ, η ανικανοτητα των εργοδοτων να εκσυγχρονιστουν, ουτε η «μονοπλευρη» αναπτυξη της οικονομιας προς τον τουρισμο, και η παραμεληση της βιομηχανιας: Η παγκοσμια κριση, ιδιαιτερα αυτη στην Ευρωπη, δεν χαμηλωνει μονο τον αριθμο των τουριστων, αλλα στενευει και τις αγορες για τα ειδη ενδυσης και υποδησης, καθως εργατες σε ολο τον κοσμο απολυονται ή βλεπουν το βιωτικο τους επιπεδο να κατρακυλα.

Ο πραγματικος φταιχτης ειναι οι αρχουσες ταξεις σε ολο τον κοσμο και το ιδιο το καπιταλιστικο συστημα. Ο Κληριδης και ο Οικονομιδης, σαν μελη της παγκοσμιας αρχουσας ταξης, ειναι εξισου υπευθυνοι με τον Βασιλειου, και εξισου ανικανοι να λυσουν τα προβληματα που το ιδιο το συστημα που τους εξασφαλιζει τα προνομια τους προκαλει.

ΤΑΞΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ

Η οποιαδηποτε «χρυση τομη» αναμεσα στα συμφεροντα των καπιταλιστων και των εργατων, θα ειναι χρυση μονο για τους καπιταλιστες.

Οποιος πιστεψει εκεινους που λενε

οτι αν δουλεψουμε σκληροτερα θα γλυτωσουμε, δεν εχει παρα να κοιταξει ποσο σωθηκε η Ιαπωνια, οπου τελευταια εγινε της μοδας μια νεα λεξη. Οικογενειες εργαζομενων κανουν μυνηση σε εταιρειες και ζηταν αποζημιωσεις για «καροσι». Η λεξη σημαινει θανατο απο υπερβολικη δουλεια.

Η μονη σωτηρια για την εργατικη ταξη ειναι ο αγωνας με ολα τα μεσα για να διαφυλαξουμε τις κατακτησεις και τις δουλειες μας, για να μην περασει καμμια λιτοτητα, και οχι μονο η «μονοπλευρη», σε βαρος μας.

Σε περιοδους κρισης, η ενοτητα της εργατικης ταξης ειναι πιο απαραιτητη απο ποτε. Κανενα τμημα της εργατικης ταξης δεν μπορει να αντιμετωπιση μονο του την επιθεση. Παραδειγμα ειναι οι ανθρακωρυχοι της Αγγλιας που αντιμετωπισαν την προσπαθεια της κυβερνησης Μεϊτζορ να τους ριξει μαζικα στην ανεργια με κινητοποιησεις στην οποιες συμμετειχαν εργατες απο ολα τα τμηματα της εργατικης ταξης.

Η διασπαση αναμεσα σε ξενους και ντοπιους εργατες δεν προκειται να λυσει το προβλημα της ανεργιας. Αντιθετα, ο ρατσισμος και ο αποπροσανατολισμος απο τον πραγματικο ενοχο για την ανεργεια, τους καπιταλιστες, θα εμποδισει την εργατικη ταξη να παλεψει αποτελεσματικα εναντιον τους. Αν παλι το εργατικο κινημα δεχτει να μειωσει η κυβερνηση την ΑΤΑ για τους «ψηλομισθους» του Δημοσιου τομεα, θα ερθει και η σειρα των υπολοιπων.

Και κυρια, πρεπει να αντιμετωπισουμε το γεγονος οτι η παλια καλη «ησυχη» εποχη του «οικονομικου θαυματος» φευγει με γοργα βηματα. Αν συνεχιζουμε να περιοριζουμε, για το «καλο της εθνικης οικονομιας», και εξαιτιας της «ευαισθητης φασης του Κυπριακου», τα αιτηματα και ιδιαιτερα τις μεθοδους αγωνα, δεν θα μπορεσουμε να αντισταθουμε στην επιθεση.

Οι μαζικες απολυσεις δεν αντιμετωπιζονται μονο με λιγοημερες απεργιες. Θα χρειαστουν και πολιτικες διαδηλωσεις, και καταληψεις εργοστασιων. Κινητοποιησεις που θα κανουν ολη την αστικη ταξη και την κυβερνηση της να αισθανθει το κοστος - αλλοιως πως θα απειλησουμε εργοδοτες που ετσι και αλλοιως θελουν να κλεισουν τα εργοστασια τους ή να μειωσουν την παραγωγη.

Οι βιομηχανοι ενδυσης και οι ξενοδοχοι εφτιαξαν τα λεφτα τους απο τον ιδρωτα οχι μονο των εργατων τους, αλλα ολοκληρης της εργατικης ταξης: Οι επιδοτησεις, τα χαμηλοτοκα δανεια, η σχεδον δωρεαν γη που εχουν παρει για να κτισουν τα εργοστασια και τα ξενοδοχεια τους, ειναι απο τα μεγαλυτερα σκανδαλα της Κυπριακης Δημοκρατιας. Δεν πρεπει να εχουμε κανενα προβλημα να απαιτησουμε να κρατικοποιηθουν αν δεν τους «συμφερει» πια να τα κραταν.

Ωστοσο η μονη πραγματικη εξασφαλιση ειναι η ανατροπη αυτου του παραλογου συστηματος που γεννα τις κρισεις, και η αντικατασταση απο την εργατικη εξουσια, και απο μια οικονομια που δεν θα παιζει κορωνα-γραμματα με τις ζωες της μεγαλης μαζας των ανθρωπων του πλανητη. Η παλη για την αντιμετωπιση αυτης της κρισης μπορει και πρεπει να γινει μερος αυτης της γενικοτερης παλης.

Αγγελος Νικολαου

...απ κοκκινος"

που εμφανιστηκαν στην Ιταλια τη δεκαετια του '70, μετα απο αρκετα χρονια ανενεργιας τους, επανεμφανιστηκαν. Στα τελη του Φλεβαρη αυτα τα συμβουλια καλεσαν με επιτυχια πανεθνικη διαδηλωση στη Ρωμη εναντια στη πολιτικη των περικοπων και των απολυσεων της κυβερνησης - χωρις την επισημη υποστηριξη της «συνετης» ηγεσιας των συντεχνιων. Μερικες βδομαδες αργοτερα, στις 2 Απριλη, τα σχολεια, οι σιδηροδρομοι, τα αεροδρομια, κλπ. εμειναν κλειστα για τεσσερεις ωρες. Δεκαδες χιλιαδες ξεχυθηκαν στους δρομους. Η χωρα βρισκοταν σε γενικη απεργια.

Ενω Ιταλια, Γερμανια, Ελλαδα, Αγγλια συγκλονιζονται τους τελευταιους μηνες απο απεργιες και διαδηλωσεις - σε σημειο που οι σχολιαστες να μιλουν για μερες του '69 στην περιπτωση της Ιταλιας - οι αστοι απο την μερια τους αναζητουν ολο και πιο βαρβαρα εργαλεια για το ξεπερασμα της κρισης τους: Εθνικιστικες κραυγες που σπρωχνουν πιο βαθεια στον πολεμο, δραματικες περικοπες στην οικονομια που στελλουν την ανεργια σε νεα υψη, ρατσιστικες και σωβινιστικες εξορμησεις που στρωνουν τον δρομο στους φασιστες.

Μετα απο ολοκληρα χρονια οπισθοχωρησης, ομως, οι ιδεες των εργατων αναζητουν ξανα τα χαρακτηριστικα της ταξης τους. Το πιο εντυπωσιακο στοιχειο ειναι η δυναμικη των ιδεων που αναδεικνυονται μεσα απο τους αγωνες και την νεα αυτοπεποιθηση της ταξης.

Οι απεργιες δειχνουν προς την μονη πραγματικη διεξοδο απο την κριση - περα απο το χαος της αγορας, περα απο την διαλυση που κυριαρχει στην Ανατολικη Ευρωπη.

Η πραγματικη αντισταση στις επιθεσεις των αστων απεδειξε οτι μπορει να εχει πραγματικα αποτελεσματα. Η κριση και η ανεργια ωστοσο ειναι ενδογενεις στον καπιταλισμο. Για να καταργηθουν, η εργατικη ταξη πρεπει να προχωρησει απο την αντισταση στις επιθεσεις του κρατους και των εργοδοτων, στην ανατροπη τους. Πρεπει να δωσει τη δικη της λυση, παιρνοντας η ιδια στα χερια της τη βιομηχανια και χτιζοντας το δικο της κρατος.

Ο Μαης του '93 βρισκει τους αστους να αισθανονται αν οχι αηδια σιγουρα μελαγχολια. Η κατασταση τους θυμιζει το παλιο συνθημα του Γαλλικου Μαη του '68: «Αστοι μελαγχολικοι, μηνας του Μαη κοκκινος».

Η προοπτικη οτι η κριση και η ασταθεια θα τους φερει αντιμετωπους με νεες εργατικες εκρηξεις φαινεται καθαρα στον οριζοντα.

Η εργατικη ταξη ειναι εδω. Να κανουμε την μελαγχολια τους εφιαλτη, και τον εφιαλτη τους πραγματικοτητα.

Δαφνος Οικονομου

1925: Η ΠΡΩΤΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Πρωτομαγια του 1944 στην Πλατεια Ελευθεριας, στη Λευκωσια

Η Σοσιαλιστικη Διεθνης του Παρισιου καθιερωσε απο το 1889 την 1η του Μαη σαν διεθνη μερα ταξικης παλης, ενοτητας και αλληλεγγυης των εργατων. Ηταν ενας φορος τιμης στους ηρωικους νεκρους εργατες του Σικαγου που το 1886 κερδισαν με το αιμα τους το 8ωρο. Απο τοτε η κοκκινη σημαια, κοκκινη σαν τα αιματοβαμμενα πουκαμισα των εργατων του Σικαγου, εγινε το λαβαρο της εργατικης ταξης.

Απο τοτε η μερα της πρωτομαγια εγινε πολλες φορες η αφορμη για δυναμικους αγωνες της εργατικης ταξης σε ολοκληρη την Ευρωπη. Στην Κυπρο η Εργατικη Πρωτομαγια γιορταστηκε για πρωτη φορα το 1925. Σχετικα καθυστερημενα, αν σκεφτει κανεις οτι στην Ελλαδα γιορταζονταν ηδη απο το 1893. Κι ομως η πρωτη ισως αναφορα του αστικου τυπου για την Πρωτομαγια ηταν μολις τον προηγουμενο χρονο το 1924 με αφορμη τις συγκρουσεις Ελληνων εργατων διαδηλωτων και του στρατου.

Η αργοπορεια για τον εορτασμο της Εργατικης Πρωτομαγιας ηταν ισως φυσιολογικη αφου οι πρωτοι κομμουνιστες αρχισαν την δραστηριοτητα τους, μεσα απο την Λαϊκη Συνεργατικη Ενωση στην Λεμεσο, απο το 1919, ενω παραλληλα η εργατικη ταξη αρχιζε να αναπτυσσεται αριθμητικα απο τις αρχες κιολας της δεκαετιας του '20 κατω απο εξαιρετικα αθλιες συνθηκες και ορους εργασιας.

οι πρωτοι κομμουνιστες

Μετα τον Πρωτο Παγκοσμιο πολεμο η κατασταση στην Κυπρο ηταν δυσκολη για την εργατικη ταξη και τους φτωχους αγροτες. Τα χωραφια των χωρικων ξεπουλιουνταν σε εξευτελιστικες τιμες απο τους τοκογλυφους, οι τιμες των γεωργικων προϊοντων ανεβαιναν συνεχως στα δε μεταλεια η ζωη των μεταλεργατων ηταν αφορητη.

Στην πολιτικη σκηνη δεν υπηρχε αλλη αποψη, εκτος απο αυτη της ελληνοκυπριακης αστικης ταξης και εκκλησιας, που δεν ηταν αλλη απο την Ενωση της Κυπρου με την Ελλαδα. Οι πρωτοι κομμουνιστες ταχτικαν εναντια στην Ενωση και κατηγορουσαν τους υποστηρικτες της οτι διχαζουν το λαο σε Τουρκους και Ελληνες. Υποστηριζαν μαλιστα την παλη για μια «Σοβιετικη Σοσιαλιστικη Δημοκρατια της Κυπρου» στα πλαισια μιας «Σοβιετικης Ομοσπονδιας των εργατοαγροτικων δημοκρατιων της Βαλκανικης και της Τουρκιας».Ετσι η εμφανιση των πρωτων κομμουνιστων στο πολιτικο προσκηνιο προκαλεσε την εντονη αντιδραση της αστικης ταξης και εκκλησιας.

Το 1924 μπορει να θεωρηθει σαν η χρονια που το εργατικο κινημα αρχισε να δραστηριοποιηται πιο ορανωμενα. Απο την πρωτη του χρονου εκδιδεται η εφημερηδα "Νεος Ανθρωπος", δεκαπενθημερο οργανο του Κομμουνιστικου Κομματος Κυπρου, ενω στην Λεμεσο οργανωνεται το Εργατικο Κεντρο Λεμεσου, που στεγαζει τα διαφορα συνδικατα που αρχισαν να οργανωνονται. Το Εργατικο Κεντρο και ο "Νεος Ανθρωπος" γινονται πολοι συσπειρωσης των εργατων και τεχνιτων.

Απο το πρωτο εξαμηνο του '24 οι κομμουνιστες προκαλουν την προσοχη αλλα και την αντιδραση. Κατα την εφημεριδα "Ελευθερια" (7.3.1925): "η αστυνομια προεβει εις συλληψιν μερικων "κομμουνιστων" οι οποιοι κατα την Κυριακην και Δευτεραν περιηρχοντο τους δρομους φωναζοντες και υβριζοντες και εν γενει με καθε τροπον ανησυχουντες..." Με αυτο τον τροπο αναφεροταν στην απεργια των ραπτεργατων στην Λεμεσο που την χαρακτηριζε σαν "ενα ατυχες κινημα". Κι ομως προκειται ισως για την πρωτη οργανωμενη απεργια. Αφορμη ηταν η απολυση ενος εργατη για συνδικαλιστικη δραση και μειωση των ημερομισθιων των υπολοιπων απο τον εμπороραφτη Ευελθοντα Ελευθεριαδη. Μετα απο Γενικη Συνελευση οι ραπτεργατες εδωσαν εν λευκω εξουσιοδοτηση στην εκτελεστικη επιτροπη να χειριστει το θεμα ενω ταυτοχρονα ειδοποιηθηκαν τα σωματατεια των αλλων πολεων για υποστηριξη.

Μεσα σε αυτες τις συνθηκες και την εμφανιση του Κομμουνιστικου Κομματος πιο εντονη στην πολιτικη σκηνη, αποφασιστηκε ο εορτασμος της πρωτομαγια για πρωτη φορα στην Κυπρο. Την 1η του Μαη, ο "Νεος Ανθρωπος" κυκλοφορησε ειδικη πρωτομαγιατικη εκδοση με πρωτοσελιδο την προκηριξη "Μανιφεστο του Κομμουνιστικου Κομματος προς τους κυπριους εργατοαγροτες και φτωχους βιοπαλαιστες", οπου τους καλει να αφισουν τις δουλιες τους και να τιμησουν τους νεκρους εργατες του Σικαγου ενω ταυτοχρονα γινεται καλεσμα για ενοτητα με τους προλεταριους ολου του κοσμου και συσπειρωση τους εναντια την "αστικη αντιδραση" και στους "κηφηνες εκμεταλλευτες".

Ο γιοτασμος θα γινοταν στη Λεμεσο στο οικημα του Εργατικου Κεντρου. Την προηγουμενη της Πρωτομαγιας, η επιτροπη του Εργατικου Κεντρου επισκεφτηκε τον Διοικητη Λεμεσου για να ζητησει αδεια διοργανωσης πορειας απο το Εργατικο Κεντρο στο Διοικητηριο οπου θα παραδιδαν φηφισμα με αιτηματα των εργατων. Ο Διοικητης τους ειπε φυσικα οτι δεν ειναι αναγκη και οτι καλυτερα να ερθει ο ιδιος στη γιορτη για να παραλαβει το ψηφισμα! Η επιτροπη αναγκαστηκε να δεχτει αυτη την προταση με την οποια ο Αγγλος διοικητης προσπαθουσε να μετατρεψει την τον ταξικο χαρακτηρα της μερας, απο μερα απεργιας και κινητοποιησης, σε μερα απλης γιορτης.

Στο Εργατικο Κεντρο μαζευτηκαν περιπου 500 ατομα που μεχρι το βραδυ εφτασαν τους 700. Αφου διαβαστηκε απο τον ραπτεργατη Χρ. Σαββιδη το ψηφισμα παραδωθηκε στον Διοικητη. Ο Διοικητης φυσικα δεν εχασε την ευκαιρια για να βγαλει ενα αντιδραστικο λογιδριο και να κατηγορησει τους κομμουνιστες προσπαθωντας να τους απομονωσει απο τους εργατες λεγοντας: *«εδω παρατηρειται οτι υπαρχουν δυο κομματα, εργατικο και κομμουνιστικο. Δια το πρωτο χαιρομαι και δηλω οτι τοσον η Κυβερνησις μου οσον και εγω το περιβαλλομεν μετα συμπαθειας, και αποδειξις τα τελευταιως ληφθεντα νομοθετικα μετρα περι χαλκορυχειων. Δια το αλλο το κομμουνιστικο οι παντες το βλεπουσι μετα δυσφοριας, διοτι ο κομμουνισμος ουδεν αλλο αποσκοπει περα απο την ανατροπη του καθεστωτος. Και δι' αυτον τον λογον οχι μονο δεν τυγχανει συμπαθειων, αλλα καταδιωκεται υφ' ολων των κυβερνησεων του κοσμου».* ("Ελευθερια" 6.5.1924) Δεν φαινεται να επεισε και πολυ τους εργατες γιατι οταν εφευγε αυτοι ξεσπασαν σε μια διεθνιστικη εξαρση με συνθηματα οπως: "Ζητω οι εργατες της Αγγλιας", "Ζητω οι εργατες ολου του κοσμου".

Μπορει να μην ειχε μεγαλη λαμπροτητα αυτος ο πρωτος γιορτασμος της εργατικης Πρωτομαγιας στη Κυπρο, αλλα αν σκεφτει κανεις τις συνθηκες κατω απο τις οποιες εγινε και την τρομοκρατικη παρουσια του Αγγλου διοικητη σε αυτη, τοτε οι 700 εργατες που πηραν μερος ηταν ενας μεγαλος αριθμος. Ηταν μια σημαντικη πρωτοβουλια απο το νεαρο τοτε Κομμουνιστικο Κομμα (που επισημα ιδρυθηκε το 1926). Στα χρονια που ακολουθησαν θα επαιζε καθοριστικο ρολο στην οργανωση της Κυπριακης εργατικης ταξης, ελληνων και τουρκων και θα καθοδηγουσε μερικους απο τους σημαντικοτερους αγωνες τους.

Δημητρα Χριστοδουλου

«ΣΥΝΔΙΑΧΕΙΡΗΣΗ»

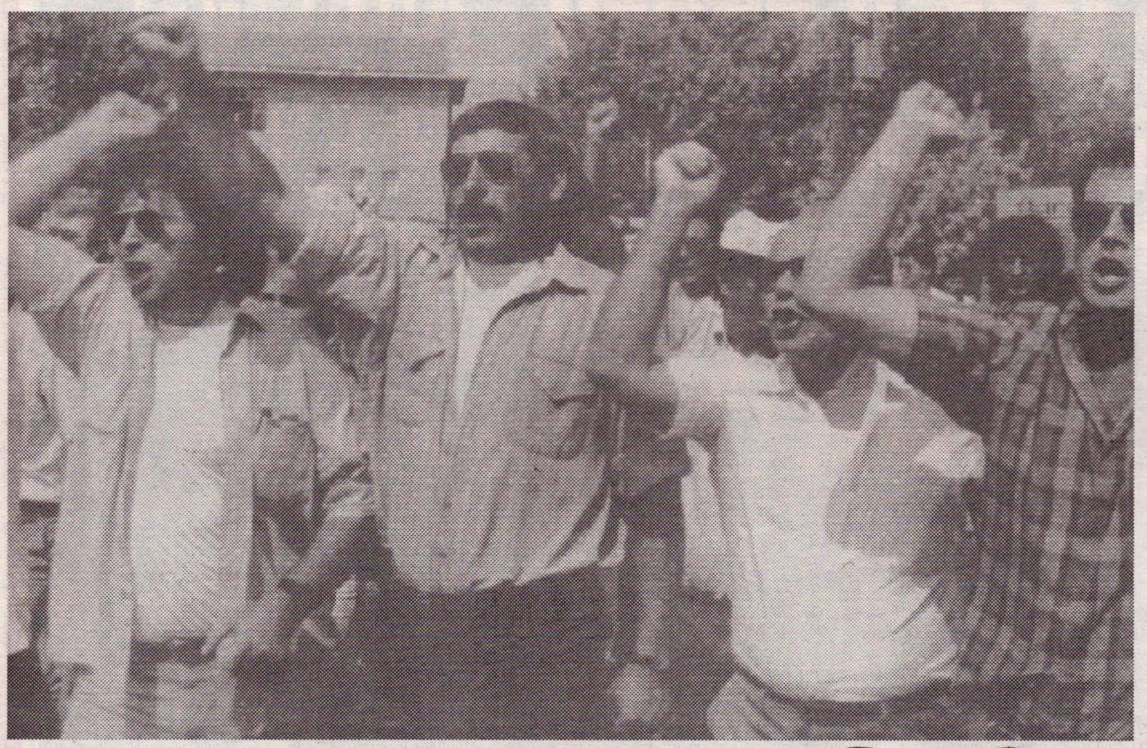

Συμμετοχη στα συμβουλια ή εργατικοι αγωνες;

Τελευταια γινεται πολυς λογος για συμμετοχη εκπροσωπων των εργαζομενων στα συμβουλια των ημικρατικων οργανισμων και αλλων δημοσιων εταιρειων. Σε καποιους οργανισμους μαλιστα εχει ηδη υποβληθει και σχετικο αιτημα.

Οι ηγεσιες των συντεχνιων παρουσιαζουν την συμμετοχη τους στα συμβουλια, σαν ενα αιτημα των ιδιων των εργαζομενων απο το οποιο θα ωφεληθουν πολυ. Υποστηριζουν οτι μεσα απο αυτα οι εργαζομενοι θα προωθουν τις αποψεις τους, οχι μονο για τα δικα τους θεματα, οπως αυξησεις, συνθηκες εργασιας, αλλα θα συμμετεχουν στις επιχειρηματικες αποφασεις για τις επενδυσεις, τις κεφαλαουχικες δαπανες, τις επεκτασεις κλπ. Φτανουν στο σημειο να μιλουν και για "συναποφασεις", οτι ταχα τα αφεντικα και οι εργατες θα συναποφασιζουν για ολα.

Ειναι κατι τετοιο η συνδιαχειρηση; Εχουν να ωφεληθουν τιποτα οι εργαζομενοι απο αυτην; Οχι. Η καλητερη αποδειξη για αυτο ειναι τα παραδειγματα εκει που εφαρμοσηκε.

Αυτοπεριορισμος των εργατων

Οπου εφαρμοστηκε αυτος ο θεσμος χρησιμοποιηθηκε εναντια στους εργατες. Στην πραγματικοτητα οι εργοδοτες καταφερναν να ντυνουν τις δικες τους αποφασεις, με την δηθεν συμφωνη γνωμη των εργατων και να καταφερνουν να τις περνουν ετσι ποιο ευκολα.

Το φαινομενο της συνδιαχειρησης ή συμμετοχης στα συμβουλια δεν ειναι καινουργιο φαινομενο, πρωτοεμφανιστηκε στην Γερμανια το 1947. Οι καπιταλιστες ειχαν αμεση αναγκη την εργατικη ειρηνη και την συνενεση των εργατων, για να πετυχουν την ανασυγκροτηση των εργοστασιων χαλυβα και σιδηρου που καταστραφηκαν στον πολεμο.

Μεσα απο την ιδεολογια της "συναποφασης" καταφεραν να υποβαλουν στους εργαζομενους οτι οι εργατες και οι εργοδοτες ανοικουν σε μια "κοινη οικογενια" με "κοινα" προβληματα και στοχους, για τα οποια συναποφασιζουν για μια "κοινη" λυση με "κοινο" ωφελος. Ετσι παραχωροντας καποια θεση στους συνδικαλιστες γραφειοκρατες στη διοιηκηση, περνουσαν τις αποφασεις των διοικησεων με μεγαλυτερη ευκολια, εξασφαλιζαν τον ελεγχο των εργαζομενων και αδυνατιζαν τους ταξικους αγωνες.

Οι εργαζομενοι μεσα απο την συνδιαχειρηση στη βιομηχανια Χαλυβα και σιδηρου στην Γερμανια, οχι μονο δεν κερδισαν αλλα ζημιωσαν. Την μεταπολεμικη περιοδο που ολο και μεγαλητερα κομματια της εργατικης ταξης ριζοσπαστικοποιουνταν και μπορουσαν να κερδισουν περισσοτερα, λογω της οικονομικης αναπτυξης και της δυναμης τους, αυτοι δεν πηρα τιποτα σπουδαιο γιατι δεχονταν θυσιες για χαρη της «οικονομιας του τοπου». Την δεκαετια του 60 με τον σκληρο ανταγωνισμο λογω της εμφανισης νεων υλικων οπως τα πλαστικα, οι βιομηχανοι προχωρησαν σε μαζικες απολυσεις ενω η συνδιαχειρηση οχι μονο δεν τους προσφερε καμια προστασια αλλα εγινε τροχοπεδη και στο ξεσπασμα των αγωνων εναντια στις απολυσεις.

Στην Ελλαδα την περασμενη δεκαετια το ΠΑΣΟΚ εφαρμωσε την μεθοδο της "συμμετοχης" στα συμβουλια δημιουργοντας στους εργαζομενους την αυταπατη οτι αυτοι οι ιδιοι ελεγχουν την επιχειρηση μεσα απο την συμμετοχη τους στις διοικησεις των συμβουλιων. Ετσι καταφερε μεσα απο επιτροπες και εποπτικα συμβουλια να στρημωξει το εργατικο κινημα σε αιθουσες συνεδριασεων μαζι με την εργοδοσια. Καταφερε να εντατικοποιησει την δουλεια μεσα απο την συνδεση της αυξησης του μισθου με την αυξηση της παραγωγικοτητας και να κτυπησει τις κατακτησεις των εργαζομενων.

δυναμωμα των γραφειοκρατων

Υπαρχουν ομως και καποιοι που κερδιζουν απο την συνδιαχειρηση και την συμμετοχη στα Συμβουλεια. Αυτη ειναι η συνδινδικαλιστικη γραφειοκρατια. Η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια θεωρει πολυ σημαντικο ζητημα την συμμετοχη της στα δοιηκιτικα συμβουλια. Το βλεπει σαν ενα ακομα ποστο μεσα απο το οποιο αναβαθμιζει τον ρολο και την δυναμη της. Θα μπορει να προωθα τους "δικους" της σε διαφορα ποστα και να εχει ελεγχο στις προσληψεις και προαγωγες. Θα μπορει ακομα να υποσχεται λυσεις των προβληματων μεσα απο το Συμβουλειο και να εκτονωνει την εργατικη αγανακτηση και διαθεση για αγωνες. Θα μπορει να λεει απλα «αστε το θεμα επανω μας» και να αποπροσανατολιζει τους εργατες απο την αναγκη συμμετοχης και κινητοποιησης των ιδιων.

Στην ν.Κυπρο οι ηγεσιες των συντεχνιων εχουν μπει ηδη σε σκληρο καυγα για το ποια θα εξασφαλισει την καρεκλα στο συμβουλιο. Στην Α.ΤΗ.Κ οι συντεχνιες κατηγορουν η μια την αλλη και απειλουν μαλιστα και στασεις εργασιας γι'αυτη την θεση, ενω σαν ανταλαγμα την ιδια ωρα ξεπουλουσαν τα αιτηματα των εργαζομενων, κλεινοντας μια συλλογικη συμβαση με εξευτελιστικες αυξησεις. Η ΕΠΟΕΤ ΟΗΟ-ΣΕΚ για να εξασφαλισει την δικη της συμμετοχη, αποδεκτηκε τριετη συμβαση και υποχωρησε σε αλλα ουσιαστικα αιτηματα. Αλλα και οι αλλες δυο συντεχνιες που αντεδρασαν σε αυτη την συμφωνια δεν αντεδρασαν για το ξεπουλημα των αιτηματων, αλλα για την καρεκλα στο συμβουλιο.

Αυτοδραση των εργατων

Οι εργαζομενοι δεν εχουν να κερδισουν τιποτα απο την συμμετοχη τους στα διοικητικα συμβουλια. Δεν πρεπει να δεκτουν καμια θυσια για να "κερδισουν" την εκπροσωπηση στα συμβουλια. Στις δημοσιες επιχειρησεις και οργανισμους οι πιο σημαντικες αποφασεις που αφορουν τους εργαζομενους δεν παιρνονται απο τις διοικησεις τους αλλα απο την κυβερνηση. Ετσι κι αλλοιως ομως αν οι εκπροσωποι των εργατων συμμετεχουν σε αυτα και εκπροσωπουν τα συμφεροντα των εργαζομενων καταγγελοντας τις βρωμοδουλειες που ετοιμαζουν τα αφεντικα τοτε θα τους πεταξουν αμεσως εξω.

Για να υπερασπιζονται οι εργαζομενοι τα συμφεροντα τους δεν χρειαζεται να ειναι μεσα στα Συμβουλεια. Αν εχουν μαζικη συμμετοχη και κινητοποιουνται μεσα απο τις δικες τους οργανωσεις οτι ωρα θελον μπορουν να αναγκασουν τα αφεντικα να δεχτουν να κατσουν να διαπραγματευτουν μαζι τους. Η πραγματικη δυναμη που εχει στα χερια της η ηγεσια των συντεχνειων ειναι η συμμετοχη και η κινητοποιηση της βασης. Αν δεν χρησιμοποιησει αυτη τη δυναμη, καμια συμμετοχη σε κανενα Συμβουλιο δεν προκειται να εξυπηρετησει τα συμφεροντα των εργαζομενων. Πολυ περισσοτερο οταν αυτη η συμμετοχη γινεται με σκοπο να υποκαταστησει αυτη την κινητοποιηση και να εφαρμοσει την πολιτικητης ταξικης συνεργασιας.

Πρεπει να εχουμε καθαρο οτι κερδιζουμε μονο αυτο για το οποιο παλευουμε και κραταμε αυτο το οποιο υπερασπιζομαστε. Αυτο δειχνει η μεγαλη παραδοση του εργατικου κινηματος. Μετα απο οσα εγιναν τα τελευταια λιγα χρονια σε δημοσιο και ιδιωτικο τομεα αυτο θα επρεπε να ειναι ξεκαθαρο στο καθε αγωνιστη εργατη οταν η κυβερνηση παραβιαζει την υπογραφη της και τις συμφωνιες της, οι εργοδοτες αρνουνται να εφαρμοσουν τις συμβασεις και απειλουν συνεχως τις εργατικες καταχτησεις ακομα και το δικαιωμα στην απεργεια.

Η συμμετοχη των γραφειοκρατων στις διοικησεις των επιχειρησεωνδεν μπορει να μας προστατεψει απο αυτο τον κινδυνο. Μονο η δυναμικη και αμεση αντιδραση της μαζας των εργαζομενων μπορει να τον αποτρεψει.

Νικος Αγιομαμιτης

ΜΑΚΑΡΙΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ

οχι συμφωνιες πισω απο την πλατη των εργατων

Στην συμβαση των Κυβερνητικων εργατων κερδιθηκε το αιτημα να μην αποκοπτεται η πρωτη μερας της αδειας ασθενειας, οπως γινονταν μεχρι τωρα. Ενα αιτημα που εμπενε για χρονια στις συνελευσεις και η εφαρμογη του θα αρχιζε απο τον Ιανουαριο του 1993. Το ταμειο ιατροφαρμακευτικης περιθαλψης το οποιο καλυπτει τους εργατες σε θεματα υγειας το χειριζονται απο κοινου η ΠΕΟ με την ΣΕΚ μαζι με διαφορους λειτουργους της κυβερνησεως.

Δεν περασαν ομως τρεις μηνες απο την εφαρμογη της συμβασης και εσταληκαν απο το ταμειο ιατροφαρμακευτικης περιθαλψης επιστολες που ελεγαν οτι απο τις 4 Απριλιου θα αποκοπτοταν απο τις αδειες ασθενειας 10%. Δηλαδη αν καποιος εργατης αρρωστησει και οι μερες αδειας ασθενειας αντιστοιχουν με 100 λιρες θα του αποκοπτουν 10 λιρες απο το μισθο του. Οι λογοι τους οποιους επικαλουνται ειναι για να "σωσουν" δηθεν το ταμειο ιατροφαρμακευτικης περιθαλψης.

Εκτος ομως απο την αποκοπη του 10% αποφασισαν ακομα να ορισουν καποιο ατομο το οποιο θα αστυνομευει τους εργατες αν βρισκονται στα σπιτια τους οταν ειναι αρρωστοι.

Οι ανθρωποι που κατα την διευθυνση του Μακαριου Νοσοκομειου "κανουν λειτουργημα και οχι επαγγελμα και που βοηθουν τον συνανθρωπο τους να μην υποφερει", δεν εχουν το δικαιωμα να αρρωστησουν οι ιδιοι. Αυτοι οι εργατες πρεπει να το σκεφτουν διπλα να παρουν αδεια ασθενειας για να θεραπευτουν για να μην χασουν καποια χρηματα απο τον ηδη ισχνο μισθο τους και να ακουουν απο πανω τις διαφορες παρατηρησεις και απειλες στα γραφεια των υπευθηνων.

Αυτη η αποφαση παρτηκε με την συγκαταθεση των συντεχνιων και σε πληρη αγνοια των εργατων, αφου ουτε ενημερωθηκαν ουτε ρωτηθηκαν οι ιδιοι οι εργαζομενοι.

αντιδραση των εργατων

Ομως οι εργατες δεν εμειναν απαθεις. Μολις εγινε γνωστο το περιεχομενο της επιστολης οι εργατες του Μακαρειου Νοσοκομειου εγραψαν ενα μικρο κειμενο με το οποιο εναντιωνονταν στα σχεδια των συντεχνιων και της κυβερνησης και καλουσαν και τους αλλους κυβερνητικους εργατες να κανουν το ιδιο και να υποστηριξουν την πρωτοβουλια μαζευοντας υπογραφες.

Στο Μακαρειο Νοσοκομειο σε διαστημα 2 ωρων μαζευτηκαν 120 υπογραφες. Παραλληλα αρχισε το μαζεμα υπογραφων και στο Νοσοκομειο Στροβολου οπου τελικα μαζευτηκαν 30 υπογραφες, ενω αρχισε και καποια κινηση και στο Γενικο Νοσοκομειο Λευκωσιας. Οι συντεχνιακοι αρχισαν να ενοχλουνται απο την αντιδραση των εργατων. και ζητησαν να σταματησει το μαζεμα των υπογραφων. Η απαντηση που πηραν ομως απο τους εργατες ηταν να γινουν αμεσως Γενικες Συνελευσεις για να ενημερωθουν και να αποφασισουν οι ιδιοι οι εργαζομενοι αν δεχονται αυτη τη συμωνια.

Τελικα εγινε Γενικη Συνελευση στις 2 του Απριλη μερα που οι πιο πολλοι εργαζομενοι ηταν με αδεια, αφου ακολουθουσε την αργια της πρωταπριλιας και ηταν ακριβως πριν το Σαβατοκυριακο. Ετσι η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια καταφερε να πεισει τους λιγους εργατες που βρεθηκαν στην Συνελευση οτι τα μετρα ειναι προσωρινα για περιοδο τριων μηνων, ενω δεσμευτηκαν οτι στην νεα συλλογικη συμβαση θα μπει σαν αιτημα να επιδοτειται το ταμειο ιατροφαρμακευτικης περιθαλψης εξ ολοκληρου απο την κυβερνηση.

Μπορει τελικα να μην καταφεραμε να αποφυγουμε την παραχωρηση του 10% και να περασει η γραμμη της συνδικαλιστικης ηγεσιας, εστω και προσωρινα, αλλα εχει μεγαλη σημασια ο τροπος που αντεδρασαν οι εργατες. Ανεξαρτητα απο την τελικη αποφαση της Συνελευσης φανηκε πως μεσα απο την αυτοδραση των ιδιων των εργατων μπορουμε να αντισταθουμε στις επιθεσεις της εργοδοσιας.

Η ενοτητα των εργαζομενων και η αμμεση αντιδραση τους με το μαζεμα υπογραφων απο ολους τους εργατες, ανεξαρτητα σε ποια συντεχνια και αν ανηκουν, δειχνει το δρομο για να μπορεσει να μετατραπη η αυθορμητη αγανακτηση και ο θυμος των εργαζομενων σε οργανωμενη αντιδραση, εναντια στα σχεδια της εργοδοσιας. Εδωσε ακομα το μυνημα πως οι ηγεσιες των συντεχνιων δεν μπορουν να κανουν οτι θελουν χωρις να ενημερωνουν τους αμεσα ενδιαφερομενους εργατες, και οτι δεν μπορουν να παιρνωνται αποφασεις χωρις την εγκριση τους μεσα απο Γενικες Συνελευσεις.

Ντινος Ιασωνος

ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΣΤΗΝ ΑΤΗΚ

Ενα ξεπουλημα που μπορουσε να ανατραπει

Οι συνδικαλιστικες ηγεσιες καταφεραν τελικα, παρα τις αντιδρασεις που υπηρχαν, να περασουν την κατ'αρχη συμφωνια απο τις Γενικες Συνελευσεις στην ΑΤΗΚ. Η διασπαση των εργαζομενων σε τρεις διαφορετικες συντεχνιες, οι χρονοβορες διαδικασιες που κρατησαν δεκαεξη μηνες αλλα και η αποφασιστηκοτα που εδειξε απο την αρχη η γραφειοκρατεια για συμβιβασμο, ηταν οι κυριοι λογοι που οδηγησαν στο να περασει αυτη η συμφωνια παρα το οτι θεωρειται απο ενα μεγαλο αριθμο εργαζομενων σαν χοντρο ξεπουλημα.

Η αντιδραση της βασης

Οταν περσι τον Δεκεμβρη ανακοινωθηκε η κατ'αρχη συμφωνια, μεταξυ των συντεχνιων και της εργοδοσιας, η ενωτικη πρωτοβουλια που εμφανιστηκε σαν αυθομητη αντιδραση απο κομματια της βασης και των τριων συντεχνιων, φανηκε να δημιουργει μια νεα ταξη πραγματων ταραζοντας τα ως τωρα λιμναζοντα νερα. Εδειχνε την προοπτικη και την δυνατοτητα μεσα απο την οποια οι εργαζομενοι μπορουσαν να ξεπερασουν την διασπαση και την συμβιβαστικη σταση της ηγεσια τους, προχωροντας σε ενα μαχητηκο αγωνα για την διεκδικηση των αιτηματων τους. Το φυλλαδιο που κυκλοφορησε η πρωτοβουλια καλοντας σε κοινες Γενικες Συνελευσεις ολων των εργαζομενων και απορρηψη της κατ'αρχη συμφωνιας και επιμονη στην διεκδικηση των αρχικων αιτηματων, μπορεσε να εκφρασει την πραγματικη διαθεση που υπηρχε. Ο ενθουσιασμος με τον οποιο αγκαλιαστηκε η πρωτοβουλια και η ανταποκριση που βρηκε εδειχναν και τις δυνατοτητες απορριψη της κατ'αρχη συμφωνιας που υπηρχαν. Ηταν αρκετοι αυτοι που θυμηθηκαν τις κινητοποιησεις της περιοδου '81-'82 και τις συγκεντρωσεις στο "Ινερνασιοναλ καφε", εναντια στην μειωση των μισθων προσληψης.

Η σταση της γραφειοκρατιας

Η συνδικαλιστικη γραφιοκρατεια ομως βλεποντας τον κινδυνο που εμφανιζοταν απο την αντιδραση της βασης, χρησιμοποιησε την τακτικη του παγωματος παρατεινοντας για ακομα τεσσερεις μηνες τις διαπραγματευσεις γυρω απο τα επι μερους ζητηματα. Ενα χρονικο διαστημα που ηταν αρκετο να κουρασει τους εργαζομενους, σπαζοντας το αγωνιστικο κλιμα που δημιουργησε η πρωτοβουλια. Ο αρχικος ενθουσιασμος σιγα σιγα μετατραπηκε σε απογοητευση του τυπου "δεν βαριεσαι, τιποτα δεν γινεται τιποτα δεν αλλαζει". Ετσι στις Γενικες Συνελευσεις η παρουσια των εργαζομενων ηταν απο ανυπαρκτη μεχρι ελαχιστη. Πραγμα που εδωσε την δυνατοτητα στην ηγεσια να περασει την γραμμη της.

Ποσο σημαντικη ηταν η παρουσια των εργαζομενων στις συνελευσεις και ποσο αυτο μπορουσε να επιρεασει την κατασταση, φαινεται απο την εικονα που ειχαν οι δυο επαρχιακες συνελευσεις στην Λευκωσια. Στην συνελευση της ΣΥΔΗΚΕΚ- ΠΕΟ η παρουσια μιας μικρης ομαδας που ηταν αποφασισμενοι να δωσουν την κοντρα για να μη περασει η κατ'αρχην συμφωνια, ηταν ο καθοριστικος παραγοντας ωστε στο τελος να καταψηφιστει η προταση. Αντιθετα στην συνελευση της ΕΠΟΕΤ - ΣΕΚ ο καθοριστικος παραγοντας ηταν η απουσια μιας τετοιας ομαδας. αλλα και η ελλειψη μαζικοτητας της συνελευσης. Ετσι η προταση της ηγεσιας περασε ευκολα με εξαιρεση καποιες αντιδρασεις που δεν μπορεσαν να βρουν υποστηριξη λογω της απουσιας των εργαζομενων που θα τις στηριζαν. Σε μια συνελευση οπου η πλειοψηφια απο αυτους που συμμετειχαν ανηκαν ουσιαστικα στο ανωτερο προσωπικο σιγουρα αυτο που τους ενδιεφερε δεν ηταν το γενικο συμφερον των εργαζομενων αλλα το δικο τους προσωπικο συμφερον και πως θα ανεβουν οι ιδιοι.

Ετσι η απορριψη της κατ'αρχην συμφωνιας απο την συνελευση της ΣΥΔΗΚΕΚ εμεινε χωρις ουσιαστικο αντικρισμα γιατι η ΕΠΟΕΤ ειναι η συντεχνια με τα πιο πολλα μελη. Η διασπαση λειτουργησε καταστροφικα για τα συμφεροντα των εργαζομενων.

Να αξιοποιησουμε τις εμπειριες μας

Η πορεια και η καταληξη αυτης της μαχης μπορει να φαινεται σαν ηττα για τους εργαζομενους αλλα μεσα απο αυτη την εμπειρια φανηκαν οι τροποι που θα μπορουσαν να την μετατρεψουν σε νικη. Φανηκε οτι αν τελικα η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια μπορεσε να περασει την γραμμη της, αυτο δεν ωφειλεται στην παντοδυναμια της αλλα στην αδυναμια της βασης. Φανηκε οτι οι αυταπατες για την ηγεσια στο τελος κυριαρχησαν πανω στην αρχικη διαθεση που εδειξαν πολλοι εργαζομενοι που στηριξαν την πρωτοβουλια. Αυτο που φανηκε πανω απο ολα ειναι οτι χρειαζεται η δικη τους κινητοποιηση και συμμετοχη. Αν αντιδρουσαν στις μανουβρες και τα κολπα της γραφειοκρατιας και πηγαιναν στη Γενικη Συνελευση τοτε θα μπορουσαν να αλλαξουν τα πραγματα. Το οτι κερδιθηκε η Γ.Σ. της ΣΥΔΗΚΕΚ και απορριψε την κατ΄αρχη συμφωνια ειναι η καλητερη αποδειξη γι αυτο.

Αν ολες αυτες οι εμπειριες αξιοποιθουν απο τους αγωνιστες εργαζομενους, η επομενη μαχη θα μπορει να μην χαθει. Και τετοιες φαινεται οτι υπαρχου πολλες μπροστα μας στο αμεσο μελλον, περικοπες τις ΑΤΑ, ιδιωτικοποιησεις, ελλειψη προσωπικου, παγωματα μισθων και αλλα που ετοιμαζουν οι κεφαλαιοκρατες και η κυβερνηση τους.

Πετρος Μιχαηλ

ΞΕΝΟΔΟΧΟΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Κερδιζουμε αυτο για το οποιο παλευουμε κραταμε αυτο που υπερασπιζομαστε

Ο συνδεσμος Ξενοδοχων (ΠΑΣΥΞΕ) ακολουθοντας το δρομο που χαραξε πρωτη η κυβερνηση να παραβιαζει τις συμφωνιες που υπογραφει, καλεσε τα μελη του να μην παραχωρησουν στους εργαζομενους το Πασχαλινο επιδομα.

Το θρασος των εργοδοτων να καταπατουν τις συλλογικες συμβασεις ολοενα και αυξανει. Πρωτη η Κυβερνηση τον Μαρτη του 1992, αθετησε την συμφωνια που εκανε με την συντεχνια των δασκαλων και ζητησε επαναδιαπραγματευση της. Ακολουθησαν οι βιομηχανοι ενδυσης οι οποιοι απειλησαν οτι δεν θα εφαρμοσουν τις συλλογικες συμβασεις αν μια σειρα απο αιτηματα τους δεν ικανοποιουνταν. Καταφεραν ετσι απο την μια να κερδισουν οικονομικη βοηθεια και επιδοτησεις απο την κυβερνηση και απο την αλλη την βοηθεια των συντεχνιων για αυξηση της παραγωγικοτητας. Πραγμα που εκφραστικε μεσα απο ενα διαγγελμα προς τους εργαζομενους που τους καλει να αποφευγουν τις "αδικαιολογητες" απουσιες, να δουλευουν πιο αποδοτικα να αποφευγουν τα λαθη και να τηρουν αυστηρα το ωραριο.

Τρωγοντας ερχεται η ορεξη

Αυτα ειδαν λοιπον οι ξενοδοχοι και πιστεψαν πως μπορουν και αυτοι να κερδισουν με τον ιδιο τροπο. Με υπομνημα τους ζητησαν απο τον Υπουργο Εργασιας την επανεξεταση της συλλογικης συμβασης, που ληγει τον Μαρτη του 1995. Μπροστα σ'αυτη την απαιτηση των ξενοδοχων οι συντεχνιες υποχωρησαν κανοντας τους την χαρη να δεκτουν τροποποιησεις τριων σημειων της συλλογικης συμβασης που δινουν το δικαιωμα στους ξενοδοχους να παρατεινουν ακομα περισσοτερο τις αδειες αναστολης εργασιας. Ενω η κυβερνηση τους υποσχεται απαλλαγη απο το φορο το 3% του ΚΟΤ και το φορο διανυκτερευσης.

Αυτα ανοιξαν την ορεξη των ξενοδοχων. Παραμονες του Πασχα ο συνδεσμος ξενοδοχων καλεσε τα μελη του να μη δωσουν το πασχαλινο επιδομα που ειχε συμφωνηθει στη τλευταια συμβαση.

Οι ξενοδοχοϋπαλληλοι ομως αυτην την φορα απαντησαν δυναμικα, εξαγγελοντας αμεσως απεργιακα μετρα. Μετα την εξαγγελια των απεργιακων μετρων οι περισσοτεροι ξενοδοχοι αναγκαστηκαν να μη πυθαρχισουν στον συνδεσμο τους και πληρωσαν το πασχαλινο φιλοδωρημα. Ηταν τοσο εξοφθαλμη η παραβιαση της συμβασης, που ακομα και το Υπουργειο Εργασιας αναγκαστηκε να παραδεκτει οτι το πασχαλινο επιδομα επρεπε να καταβληθει απο τους εργοδοτες, συμφωνα με τις προνοιες της συμβασης που υπεγραψαν. Ετσι την επομενη μερα υποχωρησαν σχεδον ολοι οι ξενοδοχοι.

Αυτη τη φορα εργοδοτες και κυβερνηση εκαναν πισω. Ειναι φανερο πως η απειλη για απεργια των ξενοδοχοϋπαλληλων, σε περιοδο αιχμης, λιγες μονο μερες πριν το Πασχα, θα κοστιζε για τους εργοδοτες πολυ περισσοτερα παρα την καταβολη του φιλοδωρηματος.

Οι επιθεσεις των εργοδοτων εδειξαν οτι μπορουμε να θεωρουμε σαν κεκτημενα μονο αυτα τα οποια υπερασπιζομαστε

Να τους κοψουμε την ορεξη.

Ο πολεμος ομως δεν τελιωσε. Απλως κερδιθηκε μια μαχη. Ειναι σιγουρο πως θ'ακολουθησουν κι'αλλες επιθεσεις πιο οργανωμενες απο τους εργοδοτες και την κυβερνηση τους. Η παγκοσμια οικονομικη κριση επιρεαζει τα κερδη τους κι αυτη τη χρονια φαινεται να μη κερδιζουν τα αναμενομενα. Ετσι τα σπασμενα αυτης της κρισης θελουν να τα φορτωσουν στους εργαζομενους, οπως εκαναν το 1991 που λογω του πολεμου στον Κολπο και της μειωσης του τουρισμου, οι ξενοδοχοι απελυσαν χιλιαδες υπαλληλους και μειωσαν τους μισθους την ιδια στιγμη που η κυβερνηση τους εδινε φοροαπαλλαγες και ατοκα δανεια.

Τα ιδια θελουν να κανουν και τωρα. Οι εργαζομενοι ομως δεν εχουν κανενα λογο να δεκτουν να πληρωσουν τα σπασμενα. Ολα τα προηγουμενα χρονια οι ξενοδοχοι εκαναν τεραστια κερδη απο τον τουρισμο. Οταν η "κοτα με τα χρυσα αυγα" γεννουσε μπολικα και τα ματσοναν χοντρα δεν εδωσαν και κατι παραπανω στους εργαζομενους. Σημερα θελουν να κοψουν απο τους μισθους των εργαζομενων για να μη πεσουν τα ποσοστα απο τα κερδοι τους.

Αυτο που πρεπει να ειναι καθαρο στους εργαζομενους ειναι οτι δεν πρεπει να δεκτουν καμια θυσια για το καλο των ξενοδοχων. Οσα τους δινεις αυτοι θελουν ακομα παραπανω. Το επιχειρημα οτι καποιες θυσιες απο μερους των εργαζομενων στους δυσκολους καιρους μπορει να μας γλυτωσουν απο τα χειροτερα (το κλεισιμο και τις απολυσεις), ειναι λαθος και μεγαλη αυταπατη. Οι "μικρες" θυσιες που ζητουν σημερα θα τους ανοιξουν την ορεξη για πιο "μεγαλες" αυριο.

Εχουμε φτασει στο σημειο αντι να υποβαλλουν αιτηματα οι εργατες να υποβαλλουν οι εργοδοτες πια. Να τα βαζουν ολα υπο αμφισβητηση και να απειλουν ολα οσα μεχρι χτες φαινονταν κεκτημενα και σιγουρα. Ειναι σιγουρο οτι τιποτα δεν μπορει να ειναι σιγουρο μεσα στο καπιταλιστικο συστημα της εκμεταλευσης, της κρισης και της ανεργιας. Το μονο σιγουρο αυτο που κερδιζουμε με τον αγωνα μας. Αυτο ειναι και το μεγαλο μαθημα αυτης της εμπειριας των ξενοδοχοϋπαλληλων. Κραταμε ο'τι υπερασπιζομαστε και κερδιζουμε ο'τι παλευουμε.

Κουλα Αρεστη

«Εργατικη Δημοκρατια»

Η εφημεριδα που παλευει για:

Επανασταση

Και οχι ρεφορμισμο.

Για την ανατροπη του αστικου κρατους και του καπιταλισμου απο την ιδια την εργατικη ταξη, και οχι για την μεταρρυθμιση, διαχειρηση και «επιδιορθωση» του μεσα απο την Βουλη.

Εργατικη Δημοκρατια

Και οχι κρατικο καπιταλισμο.

Για τον ελεγχο της παραγωγης και ολοκληρης της κοινωνιας απο την αμεση δημοκρατια των ιδιων των εργατων. Ο σοσιαλισμος ειναι η κοινωνια της ελευθεριας, της καταργησης των διακρισεων και της καταπιεσης εναντια στις γυναικες και τις κοινωνικες μειοψηφιες οπως οι ομοφυλοφιλοι. Οι επαναστατες παλευουν απο τωρα στο πλευρο αυτων των μειοψηφιων υποστηριζοντας τα δικαιωματα τους.

Οι κοινωνιες της ανατολικης Ευρωπης, της Ρωσσιας μετα την σταλινικη αντεπανασταση, και της Κινας που ονομαζονται «υπαρκτος σοσιαλισμος» ουτε ειχαν ουτε εχουν καμια σχεση με τον σοσιαλισμο και την εργατικη εξουσια. Ειναι παραλλαγες του καπιταλισμου, δικτατοριες πανω στην εργατικη ταξη απο μια συλλογικη γραφειοκρατικη καπιταλιστικη αρχουσα ταξη.

Διεθνισμο

Και οχι εθνικισμο και πατριωτισμο.

Παλευουμε για την αλληλεγγυη και ενοτητα ολων των εργατων ανεξαρτητα και περα απο την εθνικοτητα και τα συνορα. Για την διασπαση απο τους καπιταλιστες του «δικου μας» εθνους και την παλη εναντια σε ολους τους καπιταλιστες. Σαν ελληνοκυπριοιδιεθνιστες υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης τωνκ εναντια στην «δικη μας» την ε/κ αρχουσα ταξη, που τους το αρνειται, επειδη εναντια στα δικα τους σχεδια και επιθετικοτητα στρεφεται κυρια ο εργατικος διεθνισμος μας.

Παλευουμε εναντια στον ρατσισμο και τους διωγμους των ξενων εργατων.

Σε αλληλεγγυη με τους καταπιεσμενους λαους της Μ.Ανατολης παλευουμε για να κλεισουν οι ιμπεριαλιστικες βασεις και οι κατασκοπευτικοι σταθμοι.

Επαναστατικη οργανωση

της εργατικης ταξης.

Για να μετατραπει η κριση του καπιταλισμου και οι εξεγερσεις των μαζων των εργατων με επιτυχια σε καταληψη της εξουσιας απο την εργατικη ταξη χρειαζεται η οργανωση της επαναστατικης πρωτοποριας τους σε επαναστατικο κομμα.

Εφημεριδα της Ομαδας
«Εργατικη Δημοκρατια»
οδος Αρχιεπισκοπου Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.
Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
τηλ. 02-349770
Υπευθυνος για το νομο
Ντινος Αγιομαμιτης

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

HOFFA: Μυθος και πραγματικοτητα

"Αυτο το φιλμ τασσεται υπερ του εργατικου κινηματος!". Ετσι χαρακτηρισε ο Τζακ Νικολσον την καινουργια ταινια του, "Χοφα". Η ταινια ειναι βασισμενη στην πραγματικη ιστορια της ζωης του Τζιμμυ Χοφα, που ηταν για 30 χρονια ο ηγετης της Συντεχνιας των Μεταφορεων (Teamsters) που ειναι η μεγαλυτερη και πιο δυνατη συντεχνια στις ΗΠΑ. Σημερα σ'αυτη την συντεχνια ειναι οργανωμενοι εργατες μεταφορων, λιμενεργατες, βιομηχανικοι εργατες και εργαζομενοι σε υπηρεσιες.

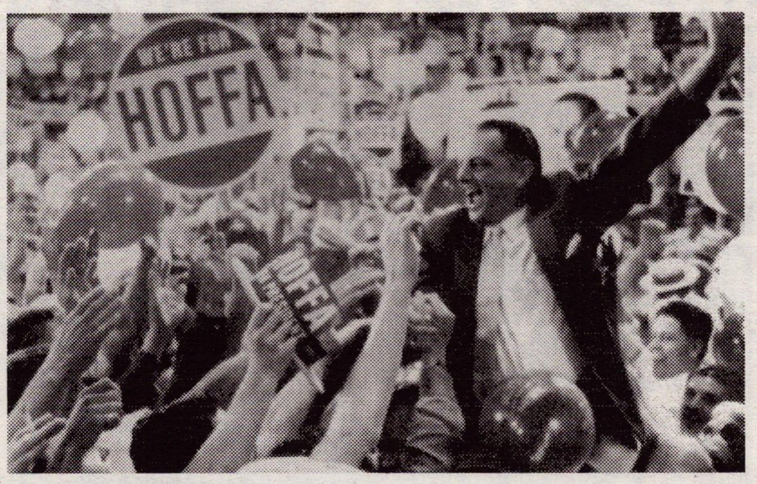

Η ταινια δειχνει τον αγωνα για το κτισιμο και την αναγνωριση της συντεχνιας, τις συνθηκες εργασιας των οδηγων των φορτηγων που απετελεσαν τη ραχοκοκκαλια της συντεχνιας, απεργιες και διαδηλωσεις της δεκαετιας του '30 για καλυτερες συνθηκες και το δικαιωμα οργανωσης σε συντεχνια. Δειχνει τη σκληροτητα και βαναυσοτητα των αφεντικων και της αστυνομιας, αλλα, κυριως παρακολουθει την ανοδο του Χοφα στην ηγεσια του γραφειοκρατικου μηχανισμου της συντεχνιας, τις διασυνδεσεις του με την Μαφια, την κοντρα του με τον Ρομπερτ Κεννεντυ, τη φυλακιση του.

Εδω βρισκεται και το βασικο προβλημα της ταινιας. Ειναι ταινια προσωποκεντρικη που εκτος απο τις πρωτες σκηνες αγνοει τη βαση των εργατων και τον αγωνα τους στο κτισιμο της συντεχνιας. Ετσι μπορει να μεινει κανεις με την εντυπωση πως η συντεχνια κτιστηκε αποκλειστικα απο τον Χοφα μετα απο καποια γρονθοκοπηματα κι αφου τα "βρηκαν" με την Μαφια.

Ειναι μια ταινια που αξιζει σιγουρα να την δουμε, που τασσεται καθαρα υπερ των συντεχνιων αλλα που αφηνει εξω σημαντικα στοιχεια της ιστοριας.

Οι συνθηκες

Ο Τζιμμυ Χοφα ξεκινησε σαν ενας απλος αγωνιστης εργατης που προσπαθουσε να στρατολογησει συναδελφους του στην συντεχνια. Η πρωτη απεργια που πηρε μερος ηταν οταν δουλευε σαν φορτωτης σε μια αποθηκη στο Ντητροϊτ στις αρχες της δεκαετιας του '30. Ηταν τοτε 18 χρονων. Να πως περιγραφει ο ιδιος τι ειχαν ν'αντιμετωπισουν οι μαχητικοι συνδικαλιστες εκεινη την εποχη: *«Τ'αφεντικα πληρωναν κακοποιους για να μας ξεπαστρεψουν. Μονο ενας τροπος υπηρχε για να επιβιωσεις, να τους πολεμησεις. Η αστυνομια ηταν εναντιον, σε τσακιζε στο ξυλο και μονο αν αναφερνες τη λεξη συντεχνια. Οι αστυνομικοι μας ενοχλουσαν καθε μερα κι οταν κατεβαινες σε απεργια σου σπαζανε το κεφαλι»*.

Αυτες ηταν οι συνθηκες μεσα στις οποιες σφυρηλατηθηκε ο Τζιμμυ Χοφα αλλα η συντεχνια των Μεταφορεων δεν κτιστηκε μονο απ'αυτον. Χιλιαδες απλοι εργατες αγωνιστηκαν για να κτιστει η πιο μεγαλη και η πιο δυνατη συντεχνια των ΗΠΑ που εφτασε να εχει μελη πανω απο 2 εκατομμυρια εργατες.

Το κλειδι αυτου του μεγαλωματος ηταν οι τεραστιες μαχες που δοθηκαν στη δεκαετια του '30. Ο Χοφα ειχε παρει μερος σε καποιες απ'αυτες τις μαχες και ειχε επηρεαστει απο τον Φαρρελ Ντομπς και απο την επαναστατικη ομαδα "Κομμουνιστικη Λιγκα" που δρουσε μεσα στη συντεχνια των Μεταφορεων στη Μιννεαπολη, και συγκεντρωνε τους πιο μαχητικους εργατες που προσβλεπανε στον Τροτσκι παρα στο σταλινικο Κομμουνιστικο Κομμα. Η "Λιγκα" καθοδηγησε τον Φαρρελ Ντομπς στην πολιτικη, την στρατηγικη και την τακτικη του ταξικου αγωνα με νικηφορα αποτελεσματα μετα απο μια δεκαετια που δεν ειχε κερδιθει καμμια απεργια.

Το 1934 εγινε μια μεγαλη απεργια στη Μιννεαπολη για αναγνωριση της συντεχνιας που παρελυσε την πολη. Ηταν μια μαζικη και δυναμικη απεργια που καταφερε να κρατησει την ενοτητα των εργατων με τακτικες μαζικες συγκεντρωσεις και εκδιδοντας εφημεριδα των απεργων. Δοθηκαν αγριες μαχες με την αστυνομια μεχρι που κηρυχτηκε στρατιωτικος νομος στην πολη. Οι απεργοι δεν κερδισαν ολα τους τα αιτηματα αλλα χιλιαδες εργατες εμψυχωθηκαν και συνειδητοποιησαν τη σημασια της μαζικης οργανωσης και δρασης.

Υποκατασταση

Ο Χοφα παρολο που αγωνιστηκε για την αυξηση των μελων της συντεχνιας και το δυναμωμα της δεν εκτισε στη βαση των εργατων αλλα υποκαταστησε τη δραση της βασης με την τακτικη των ελιγμων στην κορυφη και την δημιουργια διασυνδεσεων με την Μαφια. Ο ιδιος χωνονταν ολο και πιο βαθεια στην ιεραρχια του συνδικαλιστικου μηχανισμου και στη διαφθορα. Οταν τη δεκαετια του '40 οι αριστεροι καταδιωκονταν απο το κρατος και τη δεξια ηγεσια της συντεχνιας ο Χοφα δεν εκανε τιποτα ενω στο μεταξυ η ηγεσια της συντεχνιας ζουσε μεσα στη χλιδη με υπηρετες, λιμουζινες και δικα της αεροπλανα.

Μετα το Β'Παγκοσμιο Πολεμο με την οικονομικη ανθηση που γνωρισε ο καπιταλισμος ηταν ευκολο με λιγη κινητοποιηση να ικανοποιηθουν καποια αιτηματα. Ο Χοφα, προεδρος της συντεχνιας διαπραγματευεται με τ'αφεντικα και κλεινει συμφωνιες. Δεν χρειαζεται να κινητοποιησει τις μαζες των εργατων που αποτελουν μια δυναμη που προτιμα να την κρατα φιμωμενη και ελεγχομενη. Εξαλλου η τεραστια εργατικη δυναμη θα μπορουσε να βαλει σε κινδυνο οχι μονο τη δικη του θεση αλλα και ολοκληρης της συνδικαλιστικης γραφειοκρατιας.

Ωστοσο η αρχουσα ταξη τον μισει οπως μισει και την συντεχνια λογω της δυναμης της. Ο Ρομπερτ Κεννεντυ ειναι αποφασισμενος να τον κτυπησει κι οταν η Επιτροπη του Κογγρεσου αποφασιζει να τον κηνυγησει για τις διασυνδεσεις του με την Μαφια ο Χοφα πεφτει θυμα της γραφειοκρατικης του επιτυχιας. Η ηγεσια της συντεχνιας παρακολουθει αταραχη την επιθεση εναντια στον Χοφα και τη φυλακιση του χωρις καμμια αντιδραση. Κι ο Χοφα; Ακομη κι οταν τον ριχνουν στη φυλακη ειναι τοσο απομακρυσμενος πια απο την βαση των εργατων που δεν τους καλει καν σε απεργια συμπαραστασης.

Οι διαδοχοι του Χοφα

Οι διαδοχοι του Χοφα στην ηγεσια της συντεχνιας εχουν την αποδοχη και ειναι αρεστοι στην αρχουσα ταξη. Ενας απο αυτους ο Τζακυ Πρεσσερ δεν εχει απλως διασυνδεσεις με την Μαφια ειναι και πρακτορας του Εφ Μπι Αϊ. Ετσι, οταν το μεταπολεμικο οικονομικο "μπουμ" το ακολουθησε η οικονομικη κριση οι εργατες της συντεχνιας βρεθηκαν οχι απλως με ηγετες απομακρους και διεφθαρμενους αλλα και ανικανους να πετυχουν την ικανοποιηση αιτηματων των εργατων.

Το 1970 γινονται μια σειρα απο ανεπισημες απεργιες. Η δεκαετια του '80 ειναι η δεκαετια των επιθεσεων και της εξασθενισης των συντεχνιων σ'ολη την Αμερικη και συγχρονως η δεκαετια που η ηγεσια της συντεχνιας συγκρατει τον θυμο των εργατων και τους αποτρεπει απο απεργιες.

Η παραταξη "Μεταφορεις για μια Δημοκρατικη Συντεχνια" (TDU), δημιουργηθηκε για να παλεψει εναντια στα προνομοια της ηγεσιας και ν'αγωνιστει για καλυτερες συνθηκες δουλειας. Στις εκλογες του 1991 μελη του TDU κερδισαν αρκετες θεσεις στο Συμβουλιο της συντεχνιας. Αλλα θεσεις και ποστα μεσα στη συντεχνια δεν ειναι αρκετα. Οπως και για ολους τους εργατες ετσι και για τους εργατες της συντεχνιας των Μεταφορεων η μονη λυση βρισκεται στην αγωνιστικη δραση και οργανωση της ιδιας της βασης των εργατων. Αυτη την παραδοση που εχασε κι εθαψε ο Χοφα.

Τζενη Αλβανου

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

5 Μαη:
ΕΟΚ νεες πραγματικοτητες ή ενας παλιος ιμπεριαλιστης

12 Μαη:
Ν. Αφρικη - ποια η απαντηση στο Απαρχαϊτ

19 Μαη:
Ο Μαης του '68

26 Μαη:
Εθνικισμος και εργατικη ταξη

2 Ιουνη:
Το επαναστατικο κομμα

ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ

Στις 29 του Απριλη του περασμενου χρονου, για τρεις ολοκληρες μερες το Λος-Αντζελες, η δευτερη μεγαλυτερη πολη των ΗΠΑ, συγκλονιζοταν απο μια μαζικη εξεγερση. Αφορμη ηταν η αποφαση δικαστηριου να αθωωσει 4 αστυνομικους που ξυλοκοπησαν αγρια τον μαυρο αυτοκινητιστη Ροτνει Κινγκ.

Η κακοποιηση μαυρων ειναι συνηθισμενο φαινομενο κτηνωδιας της ρατσιστικης αστυνομιας των ΗΠΑ. Μονο που σ'αυτη την περιπτωση υπηρχαν χοντρες αποδειξεις. Η βιτεοκαμερα ενος περαστικου καταγραψε την σκηνη που προβληθηκε απο τις οθονες της τηλεορασης σ'ολοκληρη την χωρα.

Ηταν αδυνατο να χωθει και αυτη η υποθεση οπως τοσες αλλες. Ομως μεταφεραν την υποθεση του Ροτνεϊ Κινγκ απο το Λος Αντζελες στο δικαστηριο (και τους ενορκους) μιας κοντινης πολης, της Βεντουρα, οπου ο ρατσισμος φτανει στα ψηλοτερα ποσοστα. Εκει το 66% ειναι λευκοι και μονο το 2% μαυροι. Επιπλεον εκει ζουν πολλοι απο τους συνταξιουχους αστυνομικους του Λος Αντζελες.

Το βραδυ που ανακοινωθηκε η αθωωτικη αποφαση χιλιαδες κοσμου κατεβηκαν στο αργηγειο της αστυνομιας και ξεχυθηκαν στους δρομους φωναζοντας «Χωρις δικαιοσυνη δεν θα υπαρξει ειρηνη», «δικαιοσυνη για τον Κινγκ», και «Ολα τα γουρουνια πρεπει να πεθανουν». Η αστυνομια επιτεθηκε και η διαδηλωση εξελιχθηκε σε ανοικτη εξεγερση. Μικροτερης κλιμακας ταραχες εγιναν σε πολλες αλλες πολεις.

Η ρατσιστικη αποφαση του δικαστηριου εκανε απλα το ποτηρι να ξεχυλισει για τις χιλιαδες μαυρων που κατεβηκαν στους δρομους. Μαζι τους ετρεξαν και χιλιαδες αλλοι, λευκοι και Ισπανοφωνοι φτωχοι. Η προσπαθεια να παρουσιαστουν τα γεγονοτα σαν «φυλετικες διαταραχες» δεν επιασε. Για καιρο μετα τα μεσα ενημερωσης ηταν αναγκασμενα να παραδεχτουν οτι ηταν μια εξεγερση των φτωχων εναντια στους πλουσιους, μια εκρηξη οργης εναντια στην φτωχια, την μιζερια και την ανεργια που εγινε ανυποφορη ιδιαιτερα τα τελευταια δεκα χρονια, με τις περικοπες της κυβερνησης για στρατιωτικους εξοπλισμους.

Η εξεγερση μετατραπηκε σε πραγματικο πανηγυρι των καταπιεσμενων. Εσπαζαν βιτρινες και αδειαζαν τα παντα απο τα ραφια των καταστηματων. Δεν εκρυβαν τα προσωπα τους απο ντροπη η φοβο. Επαιρναν τα αγαθα σαν αποζημιωση για την στερηση τοσων χρονων, σα να τους ανηκαν.

Για πρωτη φορα απο το 1975 η αρχουσα ταξη τα βρηκε σκουρα . Ο Μπους εστειλε 4000 στρατιωτες, αναμεσα τους πολλους απο αυτους που ειχαν εισβαλει στον Παναμα και στον Κολπο, για να εγκαθιδρυσουν την «Νεα Ταξη» μεσα στις ιδιες τις ΗΠΑ. Μαζι τους εστειλε κι'αλλους 6000 εθνοφρουρους καθως και χιλιαδες ακομα οπλισμενους αστυνομικους.

60 ανθρωποι εχασαν την ζωη τους. Πανω απο 2000 ειχαν τραυματιστει, 9400 ανθρωποι ειχαν συλληφθει.

Οι μαυροι διαδηλωτες αποδειξαν για μια ακομη φορα οτι εχουν περισσοτερα κοινα με του λευκους και Ισπανοφωνους αδελφους τους παρα με τους μαυρους βολεμενους ηγετες τους, σαν τον δημαρχο του Λ. Αντζελες που διεταξε την επιθεση της αστυνομιας.

Η εξεγερση του Λος Αντζελες ηταν απο τα πρωτα γεγονοτα που αποδειξαν ποσο κουφια ηταν τα λογια για την δηθεν δημοκρατικη «Νεα Ταξη», ποσο μακρια απο την πραγματικοτητα οι κομπασμοι των καπιταλιστων οτι μετα τα ρεζιλικια του σταλινισμου ο δυτικος καπιταλισμος και ιδιαιτερα οι ΗΠΑ ηταν σταθερες και επιτυχημενες κοινωνιες.

Οι τεσσερεις ξαναδικαστηκαν. Πριν λιγες μερες, κοντα στην ιδια την επετειο, βγηκε η αποφαση: καταδικη των δυο, αλλα αθωωση των αλλων δυο. Ο Κλιντον το θεωρησε «θριαμβο» για την αμερικανικη δικαιοσυνη. Ομως η αστυνομια του Λος Αντζελες ειχε παρει εκτακτα μετρα. Ηξεραν οτι για τους φτωχους και τους καταπιεσμενους του Λος Αντζελες αυτη δεν ηταν παρα μια νεα παρωδια της δικαιοσυνης.

Μαιρη Σελλα

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΡΥΧΩΝ ΤΟΥ 1948

ΜΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΓΙΝΕ

Το ΑΚΕΛ οταν θελει να αναφερτει στο μαχητικο ταξικο παρελθον του αναφερεται συνηθως στους απεργιακους αγωνες του 1948. Εξεχουσα θεση σε αυτους τους αγωνες εχει η μεγαλη απεργια των μεταλλωρυχων της ΚΜΕ που εγινε στο Μαυροβουνι και το Ξερο.

Γι αυτο τον αγωνα η ΠΕΟ εχει εκδοσει παφλεττα το 1949 και βιβλιο το 1979 με τιτλο «Οι απεργιακοι αγωνες των μεταλλωρυχων και αμιαντορυχων του 1948». Απο αυτο το βιβλιο καθως και απο το βιβλιο του Παντελη Βαρναβα γραμματεα τοτε της συντεχνιας μεταλλωρυχων της ΚΜΕ, «Ενας μεταλλωρυχος θυμαται», ειναι παρμενες οι περισσοτερες αναφορες και τα στοιχεια αυτου του αρθρου.

Η μεγαλη εκεινη απεργια ηταν ισως ο ηρωικοτερος αγωνας της εργατικης ταξης στη Κυπρο, ελληνων και τουρκων. Δυστυχως ομως, παρα τον ηρωισμο της εργατικης ταξης, ο αγωνας αυτος χαθηκε. Οχι μονο γιατι δεν κερδιθηκαν στη ουσια τα αμεσα αιτηματα του αλλα γιατι μαζι του χαθηκε και μια μεγαλη ευκαιρια για την εργατικη ταξη να φτασει σε μια εξεγερση εναντια στους Αγγλους αποικειοκρατες και τους ντοπιους συνεργατες τους, την εθναρχεια και τη πλουτοκρατια.

Παρα τα χρονια που εχουν περασει αξιζει να σταθουμε σε αυτο τον αγωνα για να δουμε τη δυναμικη που αποκτησε, μεχρι που εφτασε, και πολυ περισσοτερο μεχρι που δεν εφτασε.

Στην απεργια πηραν μερος και οι δυο χιλιαδες εργατες της ΚΜΕ απο τους οποιους οι 700 περιπου ηταν τουρκοι. Οι 1500 δουλευαν στο μεταλλειο του Μαυροβουνιου και αλλοι 500 στα εργοστασια επεξεργασιας και στη φορτωση στο Ξερο. Ηταν οργανωμενοι στην ΠΕΟ και την τουρκικη συντεχνια (ΚΤΙΒΚ). Η ΚΜΕ ειχε το 68% της παραγωγης μεταλλευματος. Τα μεταλλεια ειχαν το 13,5% του εγχωριου προϊοντος και το 56% των εξαγωγων εκεινη την εποχη.

Τα παιδια των μεταλλωρυχων διαμαρτυρωνται επειδη η εταιρεια τους εκοψε το γαλα. Το πανω τα λεει ολα.

«οι 124 μερες που συγκλονισαν την Κυπρο»

Με αυτα τα λογια περιγραφει το βιβλιο της ΠΕΟ τους τεσσερεις μηνες και τεσσερεις μερες που κρατησε η απεργια. Και πραγματικα ετσι ηταν. Απο τις 12 του Γεναρη μεχρι τις 16 του Μαη που τελειωσε ο ηρωικος αγωνας των 2000 μεταλλωρυχων του Μαυροβουνιου και του Ξερου ηταν το κεντρικο ζητημα για ολοκληρη την εργατικη ταξη της Κυπρου, ελληνες και τουρκους.

Μαζικες συγκεντωσεις και συνελευσεις των απεργων στις οποιες επαιρναν μερος και οι γυναικες και τα παιδια τους. Μαχητικες πορειες στην περιοχη των μεταλλειων, τα γυρω χωρια και τις πολεις. Συγκρουσεις με την αστυνομια και τους απεργοσπαστες.

Δυο φορες η αστυνομια ανοιξε πυρ εναντιον των απεργων τραυματιζονας δεκαδες απο αυτους ενω απεργοι τραβιονταν καθε μερα στα κρατητηρια και τα δικαστηρια του αποικιακου καθεστωτος. Πανω απο εκατο πενηντα απεργοι, αναμεσα τους πολλες γυναικες, καταδικαστηκαν σε φυλακισεις απο 2 μηνες μεχρι 2 χρονια ή με χρηματικα προστιμα για την συμμετοχη τους σε «παρανομες» πορειες και συγκεντρωσεις.

Ηταν ενας αγωνας που αναμεσα στα αλλα χαρακτηριστηκε απο την μεγαλη συμμετοχη των γυναικων. Ενα περιστατικο απο τις αφηγησεις του Π. Βαρναβα ειναι πολυ χαρακτηριστικο: *«Κλασικο δειγμα της πρωτοβουλιας και μαχητικοτητας της (γυναικας) ηταν η περιπτωση της «μαχης του τρενου», στις 16 του Μαρτη οταν 10 εργατριες απο το Ξερο σταματησαν την μηχανη του τραινου, με τα βαγονια στα ενδιαμεσα της γραμμης Μαυροβουνιου - Ξερου, ξυλοκοπωντας 5 - 6 απεργοσπαστες μαζι με τον Αγγλο οδηγο».* Στις συγκρουση με την αστυνομια πολλες γυναικες ορμησαν πανω στους αστυνομικους για να τους εμποδισουν να πυροβολησουν.

Ενα φανταστικο κυμα συμπαραστασης απο ολοκληρη την εργατικη ταξη της Κυπρου εκδηλωθηκε προς τους απεργους. Τα παιδια εσπαζαν τους κουμπαραδες τους για να δωσουν τα ελαχιστα γροσια που ειχαν για τους μεταλλωρυχους και τις οικογενειες τους. Οι κουρεις προσφεραν δωρεαν υπηρεσιες στους απεργους, οπως και γιατροι, νοσοκομες και αλλοι. Καθημερινα μαζευονταν τεραστια για την εποχη ποσα σε μετρητα και ειδος και στελνονταν στους απεργους και τις οικογενειες τους.Η συντεχνεια μεταλλωρυχων χρειαζονταν καθε βδομαδα καπου δυο χιλιαδες λιρες για τα επιδοματα των απεργων και τη διεξαγωγη του αγωνα. Στο βιβλιο της η ΠΕΟ αναφερει οτι κατα τη διαρκεια του αγωνα η οικονομικη ενισχιση εφτασε στο υψος των 40,000 λιρων, κατι που σε σημερινες τιμες σημαινει περιπου εναμιση εκατομυριο λιρες.

η αρχη της απεργιας

Η απεργια αρχισε στις 12 του Γεναρη του 1948 αλλα στη πραγματικοτητα η ριζα της βρισκεται εξη μηνες πιο μπροστα, στην Πρωτομαγια του 1947. Τοτε οι εργατες, αποφασισαν να κανουν αποχη απο τη δουλεια τους και να γιορτασουν μαζι ελληνες και τουρκοι την εργατικη Πρωτομαγια. Η Εταιρεια τοτε εκλεισε το μεταλειο για τρεις μερες *«για να αισθανθουν οι εργατες το λαθος που εχουν διαπραξει».* Οι εργατες εξαγριωθηκαν και ηθελαν να κυρηξουν απεργια διαρκειας και να υποβαλουν αιτηματα. Αν η απεργια δεν αρχισε τοτε αυτο ωφειλεται αποκλειστικα στην ηγεσια των συντεχνιων που εκανε οτι μπορουσε για να τους εμποδισει με το δικαιολογητικο οτι δεν ειχαν προετοιμαστει για απεργια.

Τελικα τα αιτηματα,- αυξησεις, μειωση ωραριου, συνθηκες δουλειας και αλλα - υποβληθηκαν τον Δεκεβρη. Η Εταιρεια αρνηθηκε να τα συζητησει και η απεργια αρχισε στις 12 του Γεναρη. Αργοτερα η ΠΕΟ θα παραδεχονταν οτι *«Η χειμερινη περιοδος δεν ηταν η καλυτερη για τη διεξαγωγη ενος μεγαλου απεργιακου αγωνα. Ειναι η λιγοτερο παραγωγικη περιοδος, με τη μεγαλητερη ανεργια και με τις μεγαλητερες λαϊκες αναγκες».* Απο αυτη την αποψη ο Μαης του 47 ηταν καλητερη περιοδος για να αρχιζε ο αγωνας.

Απο την αρχη της απεργιας, υπηρχε μαζικη συμμετοχη και ενθουσιασμος, παρα το οτι οι συντεχνειες καλεσαν οσουν μπορουν απο τους απεργους να πανε στα χωρια τους ωστε να μειωθουν αυτοι που θα χρειαζονταν απεργιακα επιδοματα. Η περιφρουρηση ηταν αρκετα αποτελεσματικη. Η συμπαρασταση αρχιζει να φουντωνει και στις 12 του Φεβραρη καλειται παναπεργια σε ολοκληρη την Κυπρο και οργανωνονται μαζικα συλλαλητηρια στις πολεις. Συνδεσμοι, οργανωσεις, δημοτικα συμβουλια πολεων στελνουν μυνηματα συμπαραστασης και οικονομικη βοηθεια. Ο ενθουσιασμος με τον οποιο αγγαλιαζει η εργατικη ταξη τους απεργους ειναι απεριγραπτος.

η ντοπια αντιδραση

Απεριγραπτη ομως ειναι και η σκληροτητα που εδειξε και η εταιρεια. Εκοψε το ενα ποτηρι γαλα που εδινε στα παιδια των μεταλλωρυχων ενω πεταξε εξω απο το νοσοκομειο της Πενταγυιας οσους μεταλλωρυχους ηταν σε κατασταση να περπατησουν. Οι γιατροι της εταιρειας αρνουνταν να περιθαλψουν απεργους ή τις οικογενειες τους.

Προσπαθησε ακομα να διασπασπασει τους απεργους σε ελληνες και τουρκους. Στην αρχη δεν απολυε τουρκους εργατες ουτε τους εστελνε στα δικαστηρια ελπιζοντας να τους παρει με το μερος της. Οταν ειδε οτι τιποτα δεν γινονταν τοτε αρχισε να απολυει και τους τουρκοκυπριους. Καθημερινα εστελνε απολυσεις σε απεργους και τους εδιωχνε απο τα σπιτια (παραγκες στην πραγματικοτητα) της εταιρειας ή επαιρνε τα πραγματα απο το νοικοκυριο τους.

Προθυμοι συμπαραστατες τοτε της Εταιρειας αποδειχτηκαν η Εθναρχια με πρωτο και καλητερο τον αρχιεπισκοπο Μακαριο Β'. Με εγκεικλιο του στις 20 του Μαρτη καλουσε τους απεργους να τερματισουν αμεσως την απεργια ενω ο Πολυκαρπος Ιωαννιδης αναλαβε εργολαβικα μεσα απο την εφημεριδα της εθναρχειας να συκοφαντει τον αγωνα των απεργων. Βρωμικο ρολο επαιξε και η ΣΕΚ που ιδρυθηκε σαν εργοδοτικη και απεργοσπαστικη συντεχνεια. Οι ηγετες της γυριζαν τα γυρω χωρια για να βρουν απεργοσπαστες για την Εταιρεια.

Ο στοχος της Εθναρχιας και της ντοπιας πλουτοκρατιας που την υποστηριζαν ηταν να περιορισουν την επιρροη της αριστερας μεσα στο εργατικο κινημα και να αποτρεψουν με καθε θυσια την εμφανιση ενος κινηματος που οχι μονο θα μπορουσε να τους παρει την ηγεσια του εθνικοαπελευθερωτικου αγωνα αλλα να στραφει και εναντιον τους. Ετσι βρεθηκαν στο ιδιο χαρακωμα με την Εταιρεια και τους αποικιοκρατες που την στηριζαν.

η κορυφωση της απεργιας

Η κορυφωση του αγωνα ερχεται στις 3 του Μαρτη οταν η αστυνομια για να προστατεψει τους απεργοσπαστες της εταιρειας πυροβολησε τους απεργους. Εγινε πραγματικη μαχη με αποτελεσμα να τραυματιστουν 8 απεργοι, 5 τουρκοι και 3 ελληνες, οχτω αστυνομικοι και τεσσερεις απεργοσπαστες.

Την ιδια μερα οργανωθηκαν μεγαλες συγκεντρωσεις και συλλαλητηρια στο Μαυροβουνι και το Ξερο ενω το βραδυ οργανωθηκαν μαζικες συγκρντρωσεις διαμαρτυριας στα οικηματα της ΠΕΟ. Στη συγκεντρωση της Λευκωσιας πηραν μερος 8 χιλιαδες ατομα.

Το πρακτορειο Ρεουτερ μετεδωσε για τα γεγονοτα της 3ης του Μαρτη: «Η αστυνομια πυροβολησε σημερα εναντιον απεργων εργατων εις την περιοχη των αμερικανικων μεταλλειων Μαυροβουνιου. Υπαρχουν πληγωμενοι. Η αστυνομια πυροβολησε οταν οι μεταλλωρυχοι προσπαθησαν να επιτεθουν εναντιον απεργοσπαστων. Στις Κεντρικες Φυλακες 60 κρατουμενοι κηρυξαν απεργια πεινας σε ενδειξη συμπαθειας προς τους απεργους. Οι κυπριοι τυπογραφοι αρνουνται να στοιχειοθετησουν δημοσιευματα που κατα την γνωμη τους ζημιωνουν τον αγωνα των συμπατριωτων τους μεταλλωρυχων. Σε πολλες συγκεντρωσεις μεγαλα πανω γραφουν. Η Κυπρος δεν ειναι αμερικανικη αποικια».

Η ΠΕΟ και η Κ.Τ.Ι.Β.Κ. καλουν νεα 24 ωρη παναπεργια για τις 6 του Μαρτη. Η συμμετοχη ειναι φανταστικη. Οργανωνονται Συλλαλητηρια και πορειες σε ολες τις λεις τις Κυπρου με συνθηματα «κατω τα οπλα που κτυπουν πεινασμενους απεργους», «ελληνες και τουρκοι, σηκωστε πιο ψηλα την σημαια της ενοτητας της εργατικης ταξης». Οι κινητοποιησεις της 6ης του Μαρτη ισως να ηταν οι μεγαλητερες εργατικες κινητοποιησεις που εγιναν ποτε στη Κυπρο.

Η εταιρεια με την αστυνομια απαντουν με νεες προκλησεις και στις 8 του Μαρτη πυροβολουν εναντιον των απεργων που προσπαθουν να εμποδισουν απεργοσπαστες να ξεφορτωσουν ξυλεια απο πλοιο στο λιμανι του Ξερου («η μαχη του πλοιου» οπως ονομαστηκε). Εξη απεργοι τραυματιζονται, ενας απο αυτους σοβαρα.

Αυτη η νεα επιθεση προκαλει νεο ξεσπασμα εργατικης αγανακτησης. Αντιγρφουμε απο το βιβλιο της ΠΕΟ: Με το ακουσμα της ειδησης για τα γεγονοντα του Ξερου, ολοι οι εργατες της Λευκωσιας πεταξαν τα εργαλεια και κατεβηκαν στις συντεχνιες τους. Εκνευρισμενος και καταγανακτησμενος ο λαος της Πρωτευουσας κινειται στους δρομους και διερωταται.. ποσο θα συνεχιζεται η εγκληματικη αυτη σταση της αντιδρασης.... Στις τρεις το απογευμα δεκα χιλιαδες εργατες της Λευκωσιας, βρισκονται συγκεντρωμενοι στο Συντεχνιακο οικημα και ακουνε τις πρωτες εκθεσεις απο το Ξερο. Η αγανακτηση των συγκεντρωμενων και η συμπαθεια τους προς τους απεργους δυσκολα μπορουν να περιγραφουν. Χιλιαδες εργατες σηκωναν τις γροθιες τους και αναθεματιζαν τον ιμπεριαλισμο που ειναι ο κυριος ενοχος για να δολοφονουνται τα παιδια του Κυπριακου λαου.»

Παρομειες συγκεντρωσεις εγιναν και σε αλλες πολεις και περιοχες.

η ωρα της εξεγερσης

Αυτο ηταν το κρισιμο σημειο στην απεργια. Η ανοιχτη και προκλητικη επιθεση της αστυνομιας δεν μπορουσε να αντιμετωπιστει πλεον παρα με την γενικευση του αγωνα. Ηταν καθαρο πια για την εργατικη ταξη οτι αντιπαλος της δεν ηταν μονο η εταιρεια αλλα και το αποικιακο καθεστως. Απο δω και περα ο αγωνας των μεταλλωρυχων δεν μπορουσε να βρει δικαιωση παρα μονο σαν μερος ενος γενικοτερου κινηματος που διεκδικει πια οχι μονο οικονομικα αιτηματα αλλα και δημοκρατικα δικαιωματα και πολιτικες ελευθεριες. Ηταν η ωρα της πολιτικης Γενικης Απεργιας που οδηγει στην εξεγερση και διεκδικει την εθνικη απελευθερωση και τον σοσιαλισμο. Ηταν η ευκαιρια να δοκιμασει η εργατικη ταξη να κανει πραγματικοτητα το οραμα των πρωτων Κυπριων κομμουνιστων για «σοβιετικη σοσιαλιστικη δημομακρατια της Κυπρου».

Η στιγμη ηταν καταλληλη. Η εργατικη αγανακτηση και τα αντιιμπεριαλιστικα αισθηματα ηταν στο αποκορυφωμα τους. Η αγωνιστικη διαθεση ξεπερνουσε καθε προηγουμενο. Ο πολυμηνος αγωνας και η φανταστικη αλληλεγγυη προς τους απεργους εξασφαλιζε την εμπειρια της οργανωσης σε παγκυπρια κλιμακα.

Η απεργοσπαστικη αντιδραστικη σταση της Εθναρχιας και της ντοπιας πλουτοκρατιας εδινε μια εξαιρετικη ευκαιρια στην αριστερα να δειξει το βρωμικο ρολο τους. Να δειξει οτι για να διατηρησουν την προνομιακη τους θεση δεν δισταζαν να συνεργαστουν με τους αποικιοκρατες και οτι δεν μπρουσαν να κανουν με συνεπεια κανενα απελευθερωτικο αγωνα.

Διπλα σε αυτα υπηρχε η ενοτητα των ελληνων και τουρκων εργατων. Στη δημιουργια αυτης της ενοτητας επαιξε καθοριστικο ρολο το οτι τεσσερεις μολις μερες πριν ξεκικηνησει η απεργια, στις 8 του Γεναρη, η ΠΕΟ και η Κ.Τ.Ι.Β.Κ. υπογραψαν «πρωτοκολλο συνεργασιας» που αναμεσα σε αλλα στοχευε *«στη στενωτερη συσφιξη των φιλικων σχεσεων της ελληνικης και της τουρκικης κοινοτητας της Κυπρου»* και *«καταδικαζε την προπαγανδα του ενος εναντια στον αλλο σαν καταστροφικη και αντιθετη με τα συμφεροντα της εργατικης ταξης».* Ποτε αλλοτε στην ιστορια τους δεν ειχαν βρεθει τοσο κοντα οι ελληνες και τουρκοι εργατες της Κυπρου.

Ακομα η διεθνης συγκυρια ηταν θετικη. Στην Ελλαδα η αρχουσα ταξη με τους Αγλοαμερικανους συμμαχους της δεν ειχε ακομα καταφερει να νικησει τον Δημοκρατικο Στρατο. Στη διπλανη Γιουγκοσλαβια το κινημα του Τιτο ειχε δημιουργησει κατασταση ασταθειας στη περιοχη. Η ιδια η Βρεττανικη αυτοκρατορια κλονιζονταν και υποχρεονονταν να αρχισει να εγκαταλειπει αποικιες οπως την Ινδια. Τα κινηματα στη Μεση Ανατολη βρισκονταν σε αναβρασμο.

το κλεισιμο της απεργιας

Δεν ακολουθηθηκε ομως ο δρομος της εξεγερσης. Το ΑΚΕΛ και η ΠΕΟ παρολο που απο την αρχη του αγωνα ζητησαν την εθνικοποιηση των μεταλλειων, εκαναν οτι μπορουσαν να μην πολιτικοποιηθει ο αγωνας. Επαναλαμβαναν οτι ο αγωνας ηταν καθαρα οικονομικος. Οι κινητοποιησεις δεν ειχαν συνεχεια. Απο αυτο το σημειο και επειτα η απεργια αρχιζει να παιρνει την καθοδο.

Η εργατικη αγανακτηση εμεινε ανεκμεταλευτη και η ηγεσια των συντεχνιων ουσιαστικα εψαχνε πια τροπους για να κλεισει την απεργια. Η απεργια εκλεισε στις 16 του Μαη. Αυτα που κερδιθηκαν, ηταν τοσο λιγα που με κανενα τροπο δεν θα μπορουσαν να χαρακτηριστουν σαν νικη. Αντιθετα το κοστος ηταν πολυ μεγαλο. Δεχτηκαν να χασουν τη δουλεια τους πανω απο 150 απεργοι που ειχαν καταδικαστει απο δικαστηρια και δεχτηκαν να περασουν απο «δικη» της εταιρειας αλλοι εκατον εικοση για να αποφασισει αν θα τους προσλαβει. Απο αυτους πηρε μονο δεκα. Ακομα οι συντεχνιες δεν εγιναν δεχτες απο την Εταιρεια και η ΠΕΟ λειτουργουσε μεσα στους μεταλλωρυχους της ΚΜΕ σε ημιπαρανομη κατασταση μεχρι το 1975 που εκλεισε η εταιρεια.

η ταξικη συνεργασια

Το ΑΚΕΛ και η ΠΕΟ ακολουθησαν τον δρομο του συμβιβασμου και οχι της εξεγερσης. Αυτο ωφειλονταν πρωτα και κυρια στην πολιτικη της ταξικης συνεργασιας και της θεωριας των σταδιων που υιοθετησε το κομμουνιστικο κομμα της ΕΣΣΔ με την επικρατηση του σταλινισμου και την ακολουθησαν ολα τα ρεφορμιστικα κομματα του κοσμου. Μια πολιτικη που επεβαλλε στο ΑΚΕΛ συνεργασια με την ντοπια αρχουσα ταξη με στοχο τις διαφορες συμμαχιες που εξυπηρετουσαν την ΕΣΣΔ. Πριν τον πολεμο καλουσε τους αστους και την εθναρχια σε κοινο αντιαποικιακο μετωπο.

Στην περιοδο του πολεμου αυτη η πολιτικη τους οδηγησε σε συνεργασια με τους Αγγλους, με την αποστολη εθελοντων στον αγγλικο στρατο, και την αναστολη των απεργιων και των κινητοποιησεων για να μην δημιουργησουν προβληματα στη τοτε συμμαχο της ΕΣΣΔ. Αυτο μαλιστα συνεχιστηκε και μετα το τελος του πολεμου οπως παραδεχεται αμεσα και η ΠΕΟ στο βιβλιο της κανοντας αυτοκριτικη για την απεργια (παρολο που δεν την χαρακτηριζει πουθενα σαν ηττα). Γραφει: *«Μια λανθασμενη γενικη ταχτικη του κινηματος μας, που καποτε ηταν σωστη, δεν επιτρεποναν να εφαρμοζεται στην συγκεκριμενη περιπτωση. Αυτο μας επεβαλε να κραταμε τις χιλιαδες των αγανακτησμενων μαζων μακρια απο μαχητικοτερες μαζικες διαδηλωσεις, αλληλεγγυης τη στιγμη μαλιστα που η αστυνομια πυροβολουσε τους αοπλους μεταλλωρυχους».*

Η πολιτικη της ταξικης συνεργασιας δεν επετρεπε στο ΑΚΕΛ να φτασει σε ολοκληρωτικη ρηξη με την ντοπια αρχουσα ταξη ακομα και με την Εθναρχια. Αυτους, που αποδειχτηκαν οι μεγαλητερη εχθροι της απεργιας, ηταν που καλουσε απο το 1944 μεχρι την ανεξαρτησια σε κοινο αγωνα για την Ενωση, εστω και αν για ενα διαστημα υποστηριξε σαν ενδιαμεσο σταδιο την αυτοκυβερνηση (το '47 - '48).

Η Ενωση, ειτε αμεση ειτε εμμεση, ειναι ο δευτερος λογος για τον οποιο δεν μπορουσε να δωσει στον αγωνα αντιαποικιακο - αντιιμπεριαλιστικο περιεχομενο. Μια εξεγερση με αιτημα την Ενωση δεν μπορουσε οχι μονο δεν θα ειχε την υποστηριξη της τουρκικης κοινοτητας της Κυπρου αλλα μπορουσε να οδηγησει και σε διακοινοτηκες συγκρουσεις, οπως τελικα και εγινε.

Ετσι χαθηκε μια μεγαλη ευκαιρεια για το εργατικο κινημα να μετατρεψει τις «124 μερες που συγκλονισαν την Κυπρο» σε εξεγερση που αν νικουσε θα επηρεαζε τις εξελιξεις και το μελλον της εργατικης ταξης οχι μονο στη Κυπρο αλλα και στην γυρο περιοχη.

Ντινος Αγιομαμιτης

εργατικη δημοκρατια

Ν. Αφρικη: το καθεστως των λευκων δολοφονει

Στις 3 του Μαη συνεχιζεται η δικη των 5 συντροφων της Οργανωσης Σοσιαλιστικη Επανασταση στην Ελλαδα, για την εκδοση και την κυκλοφορια του βιβλιου «Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ, ΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΚΑΙ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ». Η δικη αναβληθηκε διοτι οι μαρτυρες κατηγοριας δεν τολμησαν να παρουσιαστουν.

Η σκοταδιστικη αυτη επιθεση εναντια στην ελευθερια εκφρασης καταδικαστηκε απο βουλευτες του ΚΚΕ, του ΠΑΣΟΚ, του Συνασπισμου, τις συνδικαλιστικες και φοιτητικες οργανωσεις, πανεπιστημιακους και αλλες προσωπικοτητες απο την Ελλαδα και το εξωτερικο.

Αναδημοσιευουμε απο την Εργατικη Αλληλεγγυη, την εφημεριδα της ΟΣΕ, αρθρο για την επεμβαση του ΝΑΤΟ στην Βοσνια και την σταση της ελληνικης κυβερνησης στην κριση στα Βαλκανια. Την αποψη για την οποια στην ουσια διωκονται.

Η δολοφονια του ηγετη του νοτιο-αφρικανικου κομμουνιστικου κομματος Κρις Χανι απο μελος ναζιστικης οργανωσης των λευκων, προκαλεσε μαχητικες διαδηλωσεις απο τους μαυρους. Το καθεστως των λευκων κτυπα αγρια τις διαδηλωσεις διαμαρτυριας με αποτελεσμα δεκαδες νεκρους και εκατονταδες τραυματιες. Ο αρχηγος του καθεστωτος, Ντε Κλερκ, ανακοινωσε οτι χιλιαδες αστυνομικοι θα αναλαβουν καθηκοντα σε

αντιδιαδηλωτικες μοναδες.

Τα χερια της κυβερνησης του Ντε Κλερκ ειναι βαμενα με το αιμα του Χανι καθως ειχε αρχισει μια εκστρατεια μισους εναντιον του σαν την "κοκκινη απειλη" μεσα στο Αφρικανικο Εθνικο Κογκρεσο. Ο Χανι οπως και πολλα αλλα στελεχη του κογκρεσου ηταν παντα στοχος του καθεστωτος και ειχαν γινει αρκετες αποπειρες εναντια στην ζωη του. Η αστυνομια αρνηθηκε να δωσει προστασια στον Χανι παρα τις απειλες που γινονταν συνεχως εναντιον του.

Καταπιεση

Το καθεστως δυναμωνει την καταπιεση εναντια στη μαυρη πλειοψηφια για να κτυπησει το κινημα που ζητα την καταργηση του απαρχαϊτ και ελευθερες εκλογες. Την ιδια ωρα, παραστρατιωτικες και φασιστικες οργανωσεις των λευκων και οπαδοι του αρχηγου των Ζουλου, Μπουθελεζι, δολοφονουν ηγετες και μελη του Αφρικανικου Εθνικου Κονγκρεσου με την ανοχη και την καλυψη της αστυνομιας.

Η κυβερνηση των λευκων κατηγορησε το Αφρικανικο Εθνικο Κογκρεσο για "ανευθηνοτητα" επειδη καλεσε σε μαζικες εκδηλωσεις διαμαρτυριας για την δολοφονια του Χανι. Το θρασος των δολοφονων δεν εχει ορια. Ειναι η κυβερνηση του Ντε Κλερκ που δινει καλυψη στους δολοφονους συμμοριτες του Ινκαθα και τους λευκους φιλοναζιστες στις επιθεσεις τους εναντια στο ΑΕΚ. Η κυβερνηση του Ντε Κλερκ ειναι μερος του συμβουλιου εθνικης ασφαλειας των λευκων που ενεγκρινε και "επισημα" την δολοφονια μαυρων συνδικαλιστων.

Ειναι το Εθνικο Κομμα, το κομμα της κυβερνησης, που επιβλεπει για 45 τωρα χρονια την εφαρμογη του απαρχαϊτ. Τα χερια τους ειναι βαμενα με το αιμα των σφαγων του Σιαρπερβιλ το 1960, του Σοβετο το 1976, του Μποϊπατονγκ το 1992 και αμετρητων αλλων θυματων της αγριας καταπιεσης του καθεστωτος των λευκων εναντια στους μαυρους.

Ωστοσο η πολιτικη του ΑΕΚ προκαλει συγχηση και απογοητευση αναμεσα στους αγωνιστες της βασης του. Ενω απο την μια πλευρα καταδικαζει την βια εναντια στο κινημα ταυτοχρονα καμνει συνεχως υποχωρησεις προς την κυβερνηση και συνεχιζει τις συνομιλιες μαζι της.

Συμβιβασμος;

Το Κογκρεσο βρισκεται κοντα σε συμφωνια με την κυβερνηση του Εθνικου Κομματος των λευκων για το μοιρασμα της εξουσιας μεσα απο μια κυβερνηση "εθνικης ενοτητας". Καθε κομμα που θα παρει μερος στις εκλογες θα εχει εγγυημενες θεσεις στην κυβερνηση. Η συμφωνια αυτη θα επιτρεψη στην λευκη μειοψηφια να κρατηθει στην εξουσια μετα απο δεκαετιες εφαρμογης του απαρχαϊτ και αγριας καταπιεσης και εκμεταλευσης της μαυρης πλειοψηφιας. Το νεο συνταγμα της χωρας θα εγγυαται στην λευκη αρχουσα ταξη τα προνομοια και την οικονομικη δυναμη της.

Μια συμφωνια για το μοιρασμα της εξουσιας με τον Ντε Κλερκ θα ειναι ενα ξεπουλημα της δυναμης του αγωνα της μαυρης εργατικης δυναμης.

Η Νοτια Αφρικη ειναι διασπαρτη απο μικρα κρατιδια που εστησε το καθεστως των λευκων στα 1948. Εκατομυρια μαυρων διωχτηκαν απο την εμφορη γη τους που δωθηκε σε λευκους γεωκτημονες. Τα κρατιδια αυτα υποτειθεται οτι ειναι ανεξαρτητα ή ημιανεξαρτατα στην πραγματικοτητα ομως εξαρτουνται ολοκληρωτικα, οικονομικα πολιτικα και στρατιωτικα, απο την Νοτια Αφρικη. Ακομα και αυτα που θεωρουνται ανεξαρτητα δεν αναγνωριζονται απο κανενα αλλο παρα το καθεστως των λευκων.

Η νοτιοαφρικανικη κοινωνια ειναι γεματη απο διαχωριστικες γραμμες που εξασφαλιζουν στους λευκους τα προνομοια και την εξουσια τους.

ή Ανατροπη;

Το συστημα του απαρχαϊτ χαρακτηριστικε εγκλημα εναντια στην ανθρωποτητα γιατι βασιζεται στο φυλετικο διαχωρισμο. Ειναι ενα εγκλημα που ο κυριοτερος σκοπος του ειναι να εξασφαλιζει στην αρχουσα λευκη ταξη της Νοτιας Αφρικης φτηνη μαυρη εργατικη δυναμη και ταυτοχρονα να τραβα διαχωριστκες φυλετικες γραμμες αναμεσα στην μαυρη εργατικη ταξη στρεφοντας διαφορα κομματια της ταξης το ενα εναντια στο αλλο.

Η καταργηση του απαρχαϊτ δεν ξεκινησε απο μια κριση συνειδησης των λευκων αφεντικων. Το καθεστως του Ντε Κλερκ ειναι ενα καθεστως δολοφονων και κλεφτων. Οι αλλαγες ξεκινησαν οταν το απαρχαϊτ και η καταπιεση δεν μπορουσαν πια να λειτουργησουν. Η φυγη κεφαλαιων στο εξωτερικο και το τεραστιο εξωτερικο χρεος εφεραν την οικονομια σε στασιμοτητα. Ενω ο αγωνας και η αντισταση της μαυρης εργατικης ταξης εκαμε καθαρο στα λευκα αφεντικα οτι αν ηθελαν να διατηρησουν την κυριαρχια και τα προνομοια τους και να λυσουν τα προβληματα της οικονομιας επρεπε να εχουν και την ανοχη των μαυρων εργατων.

Για την πραγματικη απελευθερωση της η μαυρη εργατικη ταξη της Νοτιας Αφρικης δεν πρεπει να παλαιψει μονο εναντια στην σημερινη μορφη του απαρχαϊτ. Περα απο το διαχωρισμο σε ξεχωριστες φυλετικες πατριδες υπαρχει και το "οικονομικο" απαρχαϊτ. Τα λευκα αφεντικα, κυριαρχοι της οικονομιας της χωρας, δεν προκειται να δεχθουν καμια μεταρυθμηση που θα βαζει σε κινδυνο τα προνομια τους και κανενας συμβιβασμος του Αφρικανικου Εθνικου Κογκρεσου με την κυβερνηση δεν προκειται να φερει αποτελεσματα.

Η δυναμη των 4 εκατομυριων μαυρων εργατων που απεργησαν τον περασμενο Αυγουστο εναντια στο απαρχαϊτ ειναι ο εφιαλτης των λευκων καπιταλιστων. Αυτη την δυναμη ειναι που φοβουνται περισσοτερο απο καθετι αλλο. Ο ηρωϊκος αγωνας των μαυρων εργατων δεν πρεπει να καταληξει σε ενα αδιεξοδο συμβιβασμο με την λευκη αρχουσα ταξη αλλα στην ανατροπη της και αυτο σημαινει περισσοτερες διαδηλωσεις, περισσοτερες απεργιες και μεγαλυτερη οργανωση. Αυτη θα ειναι η καλυτερη εκδικηση για τον φονο του Κρις Χανι.

Σταυρος Σιδερας

ΒΟΣΝΙΑ: Οι μασκες των "ειρηνοποιων" πεφτουν!

Το ΝΑΤΟ εκανε αλλο ενα βημα για την κλιμακωση του πολεμου στην πρωην Γιουγκοσλαβια, στελνοντας τα αεροπλανα του να επιβαλουν τον ελεγχο των ουρανων πανω απο τη Βοσνια.

Οι διακηρυξεις του ΟΗΕ για "ειρηνευτικη προσπαθεια" αποδεικνυονται καθαρη υποκρισια. Η τεραστια πολεμικη μηχανη με τα F16, τα Μιραζ-2000, τα ΑΒΑΚΣ αλλα και τα αντιτορπιλικα και τις φρεγατες στην Αδριατικη, το μονο που μπορει να φερει ειναι τη διευρυνση του πολεμου και την κλιμακωση της καταστροφης σε βαρος των πληθυσμων.

Το σχεδιο Βανς-Οουεν, αυτο που απειλει να επιβαλει ακομα και με βομβαρδισμους το ΝΑΤΟ, ειναι συνταγη για διαιωνιση της αλληλοσφαγης στη Βοσνια, ειναι θερμοκηπιο για διαρκη αναπαραγωγη της φρικης των "εθνικων εκκαθαρισεων".

Οι διπλωματες της ΕΟΚ και του ΟΗΕ δεν νοιαζονται καθολου για τις αναγκες και τις επιθυμιες των πληθυσμων της Βοσνιας. Κριτηριο τους ειναι οι ισορροπιες των στρατηγων - Σερβων, Κροατων και Μουσουλμανων - που κατασπαραξαν τους εργατες και τους αγροτες της πρωην Γιουγκοσλαβιας. Τραβανε γραμμες πανω στους χαρτες σαν να κοβουν ενα ταψι μπακλαβα και απειλουν να ριξουν τις "εξυπνες" βομβες τους για να τις επιβαλουν.

Υποκρισια

Το Οσκαρ της υποκρισιας, ομως, ανηκει σιγουρα στην κυβερνηση της Νεας Δημοκρατιας που παριστανει οτι δεν ξερει τιποτα για το φονο! Την ωρα που το Ακτιο και αλλες αεροπορικες, τηλεπικοινωνιακες και λιμενικες στρατιωτικες εγκαταστασεις δουλευουν εντατικα για την επιχειρηση του ΝΑΤΟ ο Μητσοτακης δηλωνει οτι "δεν συμμετεχει".

Στην πραξη, η κυβερνηση δουλευει χερι με χερι μαζι με τις Μεγαλες Δυναμεις και τους "μεσολαβητες" τους, γιατι εχει τους ιδιους στοχους οπως και οι συνεταιροι της στο ΝΑΤΟ: ενα μεριδιο στη μοιρασια της περιοχης, μια χουφτα βρωμικα δολαρια απο τους εκβιασμους των ισχυρων σε βαρος των λαων της βαλκανικης. Η Νεα Δημοκρατια δινει ολες τις διευκολυνσεις στο ΝΑΤΟ και υπολογιζει οτι ο Λορδος Μεσολαβητης θα της δωσει τα ανταλλαγματα, πιεζοντας τη Δημοκρατια της Μακεδονιας να μπει κατω απο την "προστασια" του Μητσοτακη.

Ταυτοχρονα, ομως, η διπλωματια της κυβερνησης προσπαθει να πετυχει "διπορτο" προσφεροντας τον εαυτο της σαν μεσολαβητη αναμεσα στη Δυση και στον Μιλοσεβιτς. Ο Μητσοτακης ξερει πολυ καλα οτι ο Μιλοσεβιτς ειναι ενας πλουσιος τραπεζιτης που ειχε στενη συνεργασια και με τους αμερικανους και με τους ευρωπαιους ιμπεριαλιστες και θελει να ξαναφτιαξει αυτες τις γεφυρες.

Γι'αυτο ο αρχηγος της Νεας Δημοκρατιας πηγε στο Βελιγραδι λιγο πριν αρχισει η επιχειρηση του ΝΑΤΟ, γι'αυτο παριστανει τον αμετοχο. Ελπιζει οτι κατω απο την πιεση των βομβαρδιστικων, ο Μιλοσεβιτς θα τα βρει με το ΝΑΤΟ και οτι ο ελληνικος καπιταλισμος θα αναλαβει το ρολο του τοποτηρητη μιας τετοιας ιμπεριαλιστικης "ειρηνης".

Κλιντον, Μειτζορ, Κολ παιζουν με τη φωτια μιας γιγαντιας κλιμακωσης του πολεμου για να επιβαλουν τον ελεγχο τους σ'αυτο το πολυπλοκο παιχνιδι των εκβιασμων κι ο Μητσοτακης απαιτει θυσιες απο τους εργαζομενους για να εξασφαλισει κι αυτος μια θεση διπλα τους.

Το εργατικο συμφερον

Μπροστα σ'αυτη την ωμη πολεμοκαπηλεια το ΠΑΣΟΚ εχει εγκαταλειψει καθε αντιπολιτευση. Ο Παπανδρεου διαμαρτυρεται οτι ο Μητσοτακης παραβιαζει τη συμφωνια της συσκεψης των πολιτικων αρχηγων κατω απο την προεδρια του Καραμανλη.

Τετοιες διαμαρτυριες επιβεβαιωνουν αλλη μια φορα ποσο χρεωκοπημενη ειναι μια αντιπολιτευτικη ταχτικη που στηριζεται σε μυστικες "εθνικες" συμφωνιες γυρω απο το στρογγυλο τραπεζι.

Δεν υπαρχει καμια κοινη "εθνικη" ταχτικη αναμεσα στους εργατες και στην κυβερνηση που εκπροσωπει τους καπιταλιστες. Οπως στα εσωτερικα θεματα δεν υπαρχουν "κοινα συμφεροντα" αναμεσα στους Κυρατσακηδες και στους εργατες, ετσι και στα λεγομενα "εθνικα θεματα" δεν υπαρχει περιθωριο για κοινη σταση. Κοινο συμφερον εχουμε μαζι με ολους τους εργατες των Βαλκανιων - ανεξαρτητα απο εθνικοτητα - να σταματησουμε την εκβιαστικη πολεμικη επιχειρηση του ΝΑΤΟ.

Αυτο δεν μπορει να γινει κρατωντας σταση αναμονης. Οι εφημεριδες καλλιεργουν κλιμα παρακολουθησης των εξελιξεων "με κομενη την ανασα". Προβαλουν τις δηλωσεις του Καραμανλη οτι "ανησυχει" και εννοουν οτι το μονο που μπορει να γινει ειναι να προσευχομαστε να μην προκληθει κανενα επεισοδιο.

Κι ομως, η εργατικη ταξη μπορει να παρει πρωτοβουλιες για να σταματησει αυτο το φριχτο θριλερ.

Μπορουμε να απαιτησουμε να κλεισουν οι βασεις που στηριζουν τη νατοϊκη επιχειρηση. Ακομα καλυτερα, μπορουμε να εμποδισουμε την πολεμικη δραση τους με απεργιες που εχουν τη δυναμη να τις παραλυσουν.

Για παραδειγμα, ο ΟΤΕ παιζει ρολο κλειδι στις τηλεπικοινωνιες που εξασφαλιζουν τον αεροπορικο ελεγχο. Η κυβερνηση, οπως αποκαλυψε ο Ριζοσπαστης, χαρακτηρισε τις υπηρεσιες του ΟΤΕ "ανεξαρτητα ιδρυματα Πολιτικης Αμυνας" και στηνει μηχανισμους "εκτακτης αναγκης" για να διευκολυνει τα σχεδια της. Προκειται για μηχανισμους πολλαπλης χρησης, απο στρατιωτικους μεχρι απεργοσπαστικους.

Οι εργαζομενοι του ΟΤΕ που παλευουν εναντια στην ιδιωτικοποιηση εχουν καθε συμφερον να μπλοκαρουν αυτες τις κινησεις και να σταματησουν την εμπλοκη του ΟΤΕ στα πολεμικα σεναρια του ΝΑΤΟ. Το συνεδριο της ΟΜΕ-ΟΤΕ που γινεται αυτες τις μερες μπορει να δωσει το καλυτερο παραδειγμα αποφασιζοντας απεργια εναντια στην κυβερνηση των ιδιωτικοποιησεων και του πολεμου.

Αυτος ειναι ο δρομος για την ειρηνη στα Βαλκανια. Αν το εργατικο κινημα στην Ελλαδα δωσει το παραδειγμα χτυπωντας τη νατοϊκη πολεμοκαπηλεια, οι εργατεςς σε ολες τις γυρω χωρες θα παρουν ενα μηνυμα φιλιας και συναδελφωσης. Ετσι μπορουμε να χτισουμε τη δυναμη που θα βαλει οριστικα τερμα στα παρανοϊκα παιχνιδια που ξεδιπλωνονται γυρω μας. Μια τετοια επαναστατικη, διεθνιστικη εργατικη πολιτικη εχει αναγκη το εργατικο κινημα. Ειναι καιρος να δυναμωσουμε τις προσπαθειες για να την οργανωσουμε.